

SIÓ

INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Almanac

FEBRER: Segon mes de l'any del calendari gregorià. Té 28 dies.

R. Bernaus

Som a mitjans d'hivern i el dia comença a créixer:

El dia 1 el sol surt a les 7h 3m, i es pon a les 5h 7m

El dia 28 el sol surt a les 6h 28m, i es pon a les 5h 40m

El dia 18 el sol entra a la constel·lació de PEIXOS.

Les fases de la lluna:

Quart minvant	☾	el dia 3 a les 8h 6m del matí
Lluna nova	●	el dia 10 a les 2h 30m de la tarda
Quart creixent	☽	el dia 18 a les 5h 47m de la tarda
Lluna plena	☾	el dia 26 a la 1h 15m de la nit

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Dia 2: La Candelera. Es celebra la purificació de la Verge. En la missa d'avui es beneïen les candeles que, antigament, havien tingut per les nostres contrades múltiples aplicacions: hom les emprava per allunyar les tempestes i les pedregades, per a esquivar les bruixes, per obtenir la salut si hi havia algú malalt, per preservar el bestiar de mal, etc. La tradició popular és plena de refranys d'aquest dia:

*Si trona per la Candelera
plou quaranta dies de carrera.*

*Si la Candelera riu
l'orenetja ja és al niu.*

Dia 3: Sant Blai. És advocat contra el mal de coll i de gola. Antigament es portaven a beneir a l'església pomes, codonys, taronges, peres, llimones i raïms, que curaven aquests mals. Les cases que tenien bèsties hi portaven també garrofes, blat de moro i altres grans per prevenir-les d'aquestes malalties.

*Sembra faves per sant Blai
i en menjaràs tot l'any.*

Dia 10: Dijous Gras. Comencen les celebracions del Carnaval. Es menja la coca de llardons.

Dia 13: Diumenge de Carnaval. Dia principal del Carnestoltes en el que predomina les disfresses, la disbauxa i tota mena de festes que suposa trencar amb l'ordre establert. Segons la tradició cristiana són els excessos previs a les abstinències, dejunis i recolliment de la Quaresma.

*El Pare Carnestoltes
n'ha dictat un testament:
que no es pot tornar a fer gresca
fins d'aquí a l'any vinent.*

Dia 16: Dimecres de Cendra. Comença la Quaresma.

ELS REMEIS DE LA PADRINA

Si les gresques del Carnestoltes us porten algun desllorigament d'ossos o algun cop molt fort que costi de curar, reseu aquesta oració que antigament es feia servir aquí a Agramunt, la qual era cura segura:

Oració contra els cops, el desllorigament d'ossos o els pits caiguts

"Jesús nasqué
Jesús va ser batejat
Jesús va sofrir passió i mort,
Jesús va ressuscitar
i se'n pujà al cel.
Jesús està sentat
a la dreta de Déu Pare
i des d'allí vindrà
a jutjar els vius i els morts.

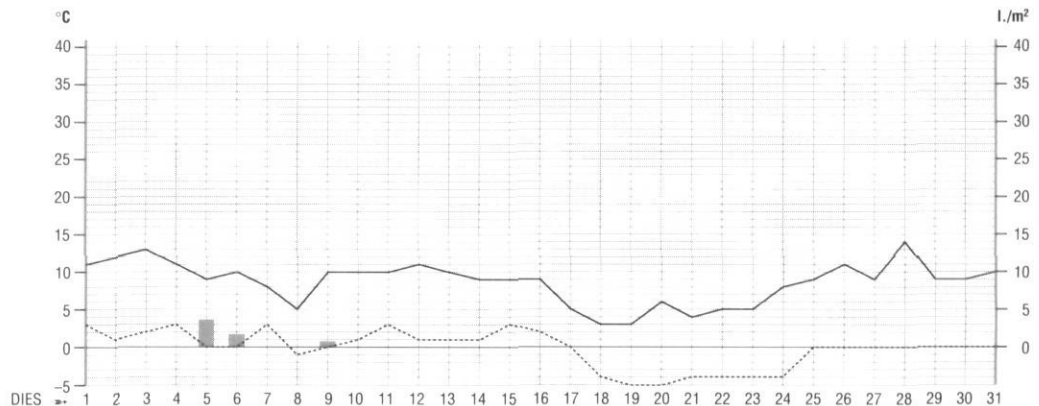
Per aquestes grans veritats
i pels valors i confiança que inspiren
als cristians, que aquests cops (*)
de... (nom)... i tot el mal sigui curat
com ho foren les ferides
de la seva divina testa i costat".

(Cal resar 5 pàrenostres en memòria de les 5 nafres de Jesús).

(*) Aquí cal posar-hi desllorigament o pits caiguts, segons calgui.

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - -
Precipitacions: ■

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE GENER

Demografia

(Mes de gener de 1994)

NAIXEMENTS

Irina Cluet i Vall	dia 3
Jazmina Olaya i Parra	dia 14
Francesc Morente i Riart	dia 18
Ingrid Llorens i Chaves	dia 22
Albert Creus i Soler	dia 25

DEFUNCIONS

Maria Majoral i Súrio	91 anys, dia 22
Joan Cuñat i Añé	79 anys, dia 22

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL GENER

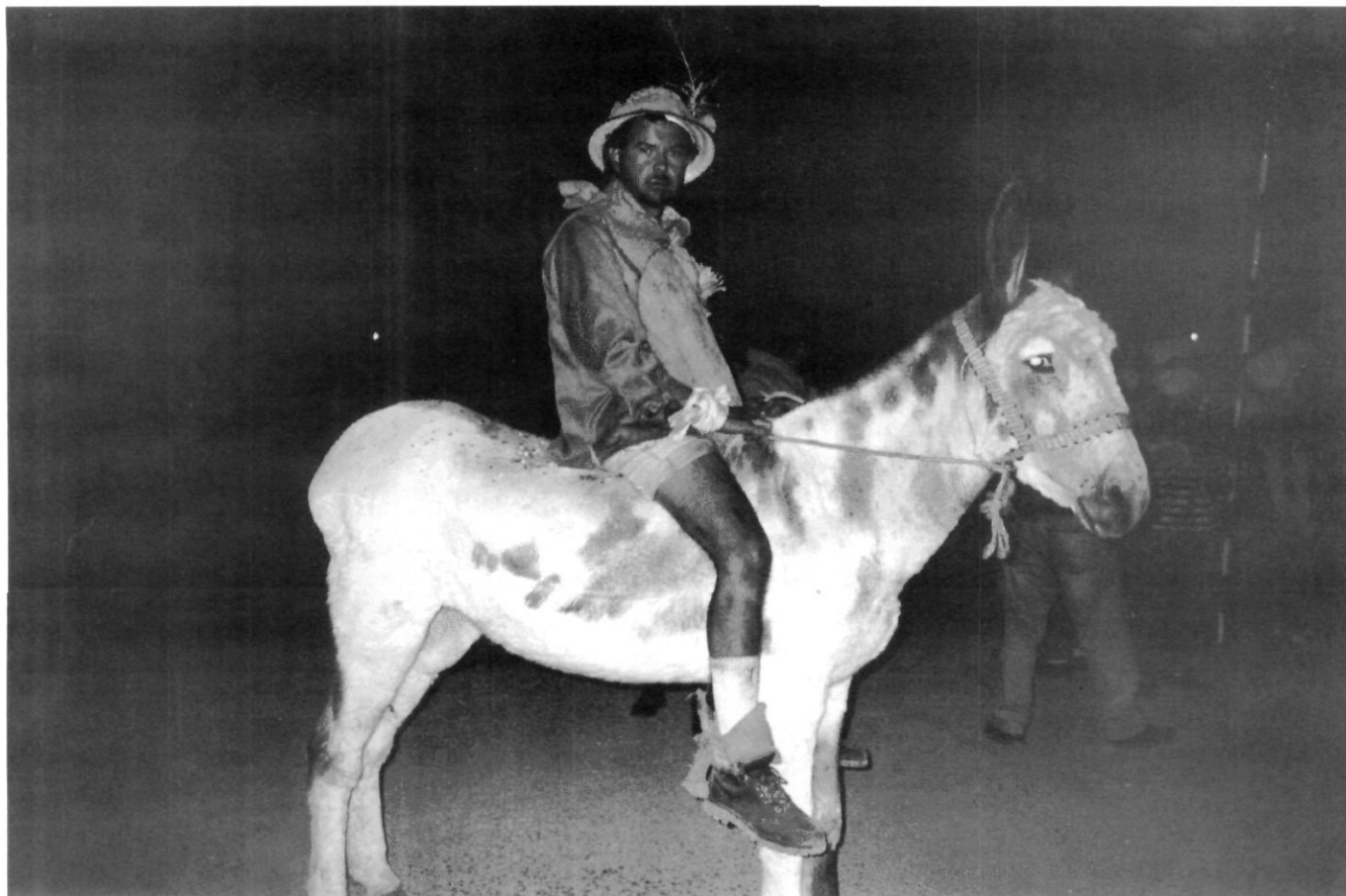
Dia 5	3'7 l./m²
Dia 6	1'7 l./m²
Dia 9	0'8 l./m²
TOTAL	6'2 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL GENER

Màxima del mes	14°, dia 28
Mínima del mes	-5°, dies 19 i 20
Oscil·lació extrema mensual	19°
Mitja de les màximes	8'612°
Mitja de les mínimes	-0'225°
Mitja de les mitjanes	4'193°

L'Observador: Deudat Pont

CARNESTOLTES '94

Agramunt celebrà amb l'habitual animació el carnaval que enguany estigué dedicat als rucs i al cinema.

LA influència que el cinema exerceix en molts àmbits de la nostra societat és prou conegut. La popularitat del film "Juràssic Park" ha estat molt gran durant els darrers mesos i per això els organitzadors del carnaval agramuntí s'inspiraren en el mateix per fer-ne el motiu central.

Una desena de rucs portats de la localitat de Fraga i sobre els quals muntaven un grup d'arqueòlegs casolans obria la desfilada de la rua que, com cada any arrencà de davant l'esplanada del Pavelló. La participació va ser de 15 comparses i tres carrosses, un nombre sensiblement inferior que el de la participació de l'any passat confirmant la tendència a la baixa llavors iniciada. ➤

Si la participació a la rua és menor, no passa així amb el públic que continua sent molt nombros amb la presència de molts forasters. Tampoc no és menor l'originalitat i l'elegància de la majoria de les compases i carrosses participants que empen molt d'esforç en la confecció de les disfresses que, en conjunt, oferien un magnífic aspecte.

En la passada edició, el públic congregat a la zona de la cruïlla de la plaça del Pou amb l'avinguda d'Àngel Guimerà disposà d'una bona il·luminació per veure la rua que comptà també amb música ambiental. Una il·luminació i una tarima elevada posada a disposició d'una productora de video que grava, per encàrrec del Consell Comarcal, les festes més populars de la comarca de l'Urgell.

La televisió autonòmica, TV3, va oferir durant el cap de setmana del carnaval una nombrosa informació de les festes que amb aquest motiu es celebraren arreu de Catalunya. Entre aquestes informacions hi hagué també les del nostre Carnestoltes. Un equip es desplaçà per enregistrar la rua del dissabte que s'oferí durant el telenotícies del mateix vespre. Aquesta informació ampliada es va poder veure el dilluns, dia 14, durant el Telenotícies Catalunya.

Sa Majestat el Rei Carnestoltes, arribà en un vell carro d'escalada que era més juràssic que el dinosaure que l'organització havia preparat per la desfilada. El matxo que arrossegava el carro i la resta dels quadrúpedes que desfilaven havien de ser portats pel morrió per frenar el seu ímpetu. Sembla que són animals acostumats a participar en curses de rucs i, en conseqüència, a ser esperonats pels seus genets.

†

Al final de la desfilada, que donà dues voltes al tradicional recorregut, els participants, i una part del públic, es congregaren a la plaça del Mercadal on un grup d'animació s'encarregà de posar música d'ambient després de les protocolàries i curtes paraules adreçades als congregats per part del Rei Carnestoltes. A la nit es celebrà el tradicional ball de disfresses al Pavelló Polisportiu amenitzat per l'Orquestra "Pàgina 6". També algun pub col·laborà a la festa ambientant el local adequadament.

La segona jornada del Carnestoltes agramuntí va ser més "light", tal com és costum. Fins l'hora del judici no hi hagué cap espectacle i aquell s'inicià una hora després de l'anunciada. El muntatge, que s'escenificà dins els coberts de Ca la Vila, corregué a càrrec d'un grup d'alumnes de l'Institut que hagueren d'aguantar estoicament una pluja d'ous i tomates llançades prematurament pel públic més jove.

El Rei Carnestoltes fou ajusticiat no sabem com, després d'anunciar que no llegia el testament perquè no tenia res per deixar als agramuntins, –tan bé ens hem portat que no ens mereixem alguna repassada–, i a continuació actuaren el grup de l'Espetec amb gran profusió de pirotècnia en acabar el seu espectacle que, com sol ser habitual, estava concebut a partir d'un concepte moralitzant.

Una de les activitats amb més èxit és la Sardinada Popular, amb la qual es donen per acabats els actes del cap de setmana. Molta gent fent cua bona estona abans per no quedar-se sense sardina, malgrat que cada any tothom qui ho vol pot repetir. Cuiners i cuineres preparen l'àpat amb la seva habitual diligència amb dos grans focs que proporcionaren les brases necessàries per coure les sardines que es servien amb els llonguets sucats d'oli.

La festa del Carnestoltes agramuntí no es pot donar per acabada fins el dimarts amb la celebració del Carnaval escolar, que té el seu punt més important en la concentració al Mercadal a mig matí. Com és també costum d'altres associacions celebren més privadament la festa carnavalesca que enguany va ser molt avançada en el calendari.

VAGA GENERAL

La vaga general tingué poca incidència en la vida social i econòmica d'Agramunt.

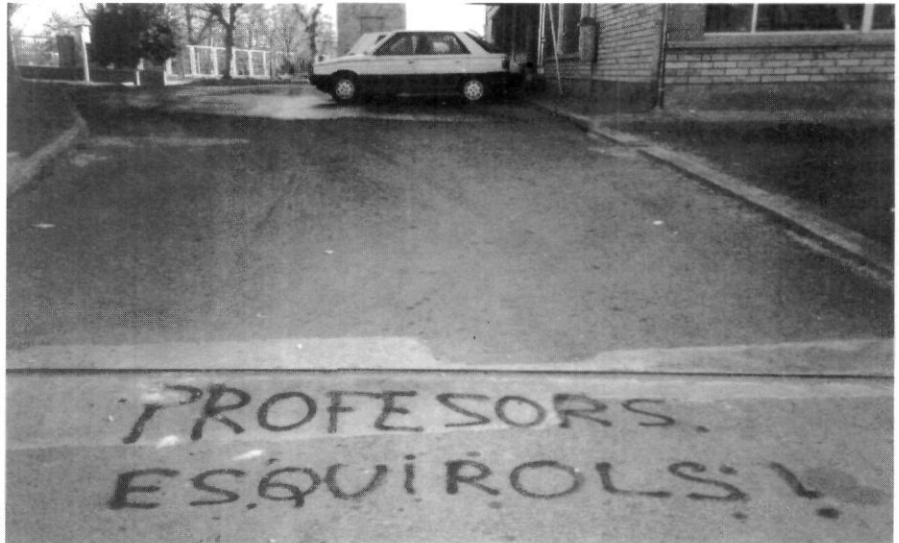
El dia 27 de gener els agramuntins en prou feines van notar que aquell dia hi havia una vaga general al país. Únicament les poques "grans" indústries la secundaren. La resta de tallers, construcció, comerços i centres d'ensenyament, —amb algun professor en vaga— la normalitat va ser la tònica de la jornada.

A Agramunt no s'organitzà cap piquet vaguista i únicament els partidaris de l'aturada general es deixaren notar a la nit amb unes pintades a l'Institut de Batxillerat i una mena de muntatge escenogràfic davant la porta principal del Macià-Companys.

COTXES CONTRA ARBRES

Diverses topades de cotxes arrenquen alguns arbres dins el casc urbà.

Com es pot apreciar a la fotografia, ha desaparegut l'arbre, que formava parella amb el que resta al costat del corriol de Vilavella. Els veïns s'estranyaren de bon matí de la desaparició de la planta i únicament la presència d'unes rodades al terra indicaven que l'autoria del fet podria ser un cotxe. El seu desconegut propietari

Pintada a l'Institut de Batxillerat.

vadeixar la zona tan neta que no semblava que allí hi hagués estat mai cap arbre. L'endemà un altre accident automobilista s'enduia per davant una altra parella d'arbres al sector del Clos.

NOUS CULTIUS A LA RIBERA

La Generalitat instal·larà un camp d'assaig a les Pallargues de cara a la posada en marxa del Canal Segarra-Garrigues.

La Conselleria d'Agricultura de la Generalitat situarà a la localitat de les

Pallargues un camp d'assaig per estudiar els cultius més adients per als nous regs del canal Segarra-Garrigues.

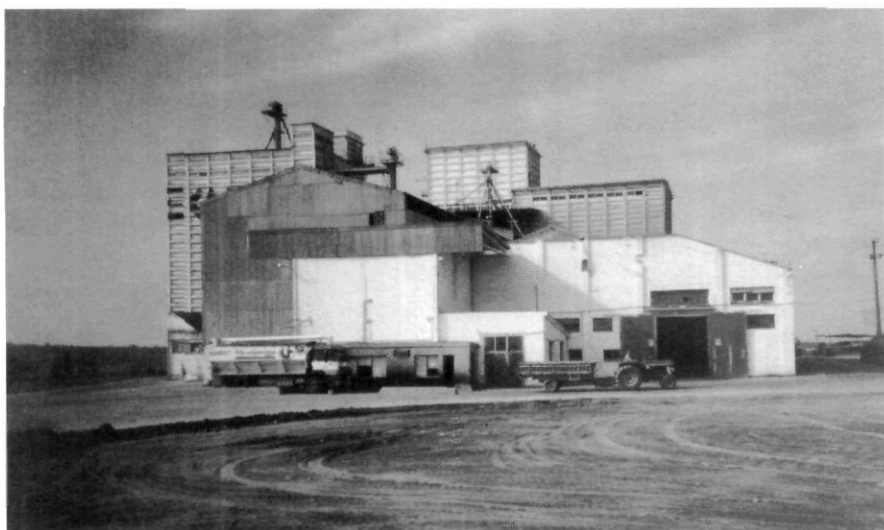
Aquest camp se situarà en una finca al costat del riu Sió i tindrà una extensió entre les 10 i les 12 hectàrees. El conseller, Francesc Xavier Marimon, ha encomanat a l'Institut de Recerca Tecnològica Agrària (IRTA) l'adquisició o lloguer d'una finca situada en aquesta localitat, la qual es troba en la zona alta dels nous regadius.

En aquesta explotació agrícola s'assajaran aquells productes susceptibles de ser cultivats en les terres que seran regades pel futur canal, les obres de construcció del qual seran adjudicades aquest mateix any i que està previst que es finalitzin l'any 2000, segons va anunciar el conseller en la reunió que va mantenir amb la junta directiva del canal el dilluns passat a Tàrraga.

El camp d'assaig està previst que se situï als marges del riu Sió per facilitar-ne la captació d'aigua, destinats als regs, al goteig o aspersió, que seran les dues fórmules que s'utilitzaran en els regadius del canal. Segons l'alcalde de Plans de Sió, municipi al qual pertany les Pallargues, Francesc Buireu, la finca haurà de tenir també uns bons accessos i està situada en un lloc des d'on sigui possible fer-hi arribar la força elèctrica destinada al bombeig de l'aigua.

L'arbre va desaparèixer.

Fàbrica que l'Agropecuària de Guissona té instal·lada a les Pallargues, població en la qual la Generalitat instal·larà un camp d'assaig.

Marimon ha explicat que Catalunya és deficitària d'un gran nombre de productes agraris susceptibles de ser cultivats en els nous regadius del Segarra-Garrigues. Entre aquests productes s'hi troben algunes varietats de cereals, plantes farratgeres i fruits secs com el noguer, l'ametller i fins i tot l'olivera.

La Generalitat ha descartat que els nous sistemes de regs siguin per aigua rodada, establint-se el goteig per a les plantacions i d'aspersió per a altres tipus de conreus.

La zona del Sió es beneficiarà amb el 36% de tota la superfície que es convertirà en regadiu a partir de la posada en marxa del Canal Segarra-Garrigues.

Això representa unes 18.000 hectàrees des del municipi del Plans de Sió fins al de Montgai.

Al centre d'aquesta extensió s'hi troba Agramunt que serà el municipi més beneficiat amb 3.571 hectàrees i que forma en solitari la col·lectivitat número cinc de la mancomunitat dels regants del Segarra-Garrigues que està previst que pugui regar unes 15.000 hectàrees.

PREMI BOTIGUERS

Lliurats els premis de la campanya de Nadal als dos agraciats.

Àngel Mas i Francesc Nogales foren els agraciats amb el primer i segon premi del sorteig organitzat per la Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt

durant la passada campanya de Nadal. El número guanyador va ser el 08.036 al que correspongué una gran cistella i una bicicleta mountain bike. El segon premi correspongué al número 10.425 i fou agraciats amb una altra bicicleta.

Lliurament al Sr. Àngel Mas, d'un dels premis de la Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt.

LA PARRÒQUIA PASSA COMPTES

Els agramuntins aporten prop de cinc milions de pessetes a la Parròquia d'Agramunt.

Els responsables parroquials agramuntins han fet públics els comptes corresponents a l'any 1993 que donen un superàvit de 429.092 pessetes a més de l'import de les recol·lectes especials destinades a un fi concret. Entre els projectes de cara a aquest any hi ha la restauració del Foment Parroquial a partir d'un projecte redactat per tècnics del Bisbat d'Urgell.

Entrades i Conceptes:

Remanent any 1992	43.164
Vendes del Full Parroquial i Dominical	133.600
Venda de Postals i Llibres	32.500
Interessos bancaris	3.152
Col·lectes ordinàries Diumenges i Festius ..	2.050.300
Donatius particulars	405.000
Aportació dels Mossens a la Parròquia	144.000
Dels Lampadaris	466.000
De les Capelletes de la Sda. Família	84.102
Total	3.361.818

Sortides i Conceptes:

Llum Temple, Rectoria, altres dependències	352.972
Material catequètic	255.738
Compra Lamparilles (Cera)	377.017
Ornaments i objectes Culte	120.370
Personal Auxiliar	81.000
Personal neteja	82.000

Fets del mes

Assegurances	21.199
Despeses lloc Culte	289.877
Despeses lloc no Culte (Sales)	205.365
Gas-oil Calefacció	423.492
Material Oficina	54.730
Telèfon i correspondència	105.538
Full Parroquial, Full Dominical, revistes	317.898
Aportació al Bisbat del 10 % de les col·lectes i donatius	245.530
Total	2.932.726

3.361.818 – 2.932.726 = 429.092 Ptes. de SUPERÀVIT

COL·LECTES ESPECIALS MANADES I ENVIADES AL SEU DESTÍ. ANY 1993.

SANTA INFÀNCIA	121.650
CAMPANYA CONTRA LA FAM	371.000
SEMINARI	230.500
DOMUND	256.000
DIADA DE GERMANOR	375.000
TOTAL	1.354.150

CÀRITAS PARROQUIAL

Entrades any 1993

Romanent any 1992	0
Col·lecta i donatius Cap d'Any 1993	110.500
Col·lecta dia de Càritas (Corpus)	159.500
Loteria de Nadal	30.000
Altres donatius	66.700
Total	366.700

LA BIBLIOTECA

Protestes pel tancament de la Biblioteca de la Caixa.

Tal i com el lector podrà veure en aquest mateix número de SIÓ, diversos col·lectius relacionats amb l'ensenyament han fet arribar a la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, la seva protesta pel tancament de la Biblioteca que la Fundació d'aquesta entitat tenia oberta a Agramunt des de mitjans dels anys cinquanta. També s'han dirigit a l'Ajuntament i ara s'està a l'espera del resultat de les negociacions que ambdues entitats han iniciat. Recordarem que la Biblioteca nova tornarà a obrir després de les vacances de l'estiu i que vol traspasar-la a l'Ajuntament per que el municipi se'n faci càrrec.

La Biblioteca de "la Caixa" roman tancada d'ençà les vacances del passat estiu.

OBRES I NOVA CAIXA

La Caixa del Penedès obrirà una oficina en un nou edifici.

Durant els primers dies del mes de febrer s'ha procedit a l'enderrocament d'un edifici de l'avinguda d'Àngel Guimerà que serà substituït per un altre de nova planta. Tal i com s'anuncià en un rètol col·locat fa dies, en aquest immoble s'hi instal·larà una oficina de la Caixa del Penedès. Amb aquesta seran quatre les entitats d'estalvi que hi haurà a Agramunt, a més de les tres agències bancàries després de la fusió de dues d'elles.

Moment de l'enderrocament de l'edifici al qual s'hi instal·larà la Caixa del Penedès.

50 ANYS DE LA NEVADA GROSSA

Aquest mes de febrer es compleix el cinquantesim aniversari del fet que ha passat a la història agramuntina com "la Nevada Grossa". Va ser una nevada que entre els dies 23 i 24 va deixar caure uns 140 centímetres de neu en llocs lliures. En els arrecerats l'alçada va sobrepassar els dos metres i en aquells on s'acumulà la que es va treure de les teulades, encara n'hi havia al mes de juny i algunes cases la utilitzaven per posar el vi a la fresca.

Sortosament, i a diferència d'altres indrets com a Tàrrega, aquesta gran nevada no va fer desgràcies personals. Ara, de materials, nombroses. El pes de la neu sobre les teulades va enderrocar molts coberts. Alguns corrals de bestiar també s'ensorraren ocasionant la mort de moltes ovelles que es conservaren durant temps amb la neu i després es pogueren vendre a les carnisseries a duro el quilo, segons

Una imatge de la plaça del Mercadal, agafada des del Casal.

principals. Les persones es desplaçaven entre una mena de trinxeres que arribaven a gran altura com a conseqüència de la neu llançada des de les teulades. Per poder arribar a Tàrrega s'habilità una mena de llevaneus amb una pala i un tractor i es temia per les cases aïllades.

Durant una setmana Agramunt restà sense fluid elèctric i es tenia molta preocupació per l'aïllament en què havien quedat moltes persones que vivien al defora amb masies i cabanes. Tothom, però, s'espavilà i de mica en mica es tornà a la normalitat. Com diu l'adagi: "Any de neu, any de Déu". Els sembrats ben assaonats proporcionaren una bona collita. Per contra, els arbres, com a conseqüència del pes de la neu, perderen moltes rames i en sortiren molt perjudicats.

Josep Bertran

Les tasques per deixar pas s'iniciaren immediatament.

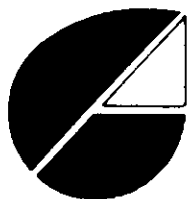
ens expliquen. El pes de la neu també va fer caure la teulada de la Sala del teatre del Casal que feia pocs anys s'havia refet de les destruccions dels bombardejos.

La nevada començà a mitja tarda del Dimecres de Cendra, 23 de febrer. En una època de l'any tan avançada la majoria de gent creia que aquesta no quedaria malgrat la intensitat, cada vegada més gran, de les precipitacions de neu. Continuà nevant durant tota la nit i l'endemà dijous. Va ser durant aquesta segona nit, entre el 24 i el 25, quan va caure més neu. Tanta que al matí els veïns no podien sortir de casa.

S'iniciaren immediatament les tasques per deixar pas, un petit corriol, perquè els veïns poguessin desplaçar-se. L'Ajuntament mobilitzà a molta gent que, a palades, amb carros i camions, llevaren la neu de la plaça i carrers

La teulada de la Sala Teatre Casal Agramuntí s'esfondrà pel pes de la neu.

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de **SOLUCIONAR** QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

Núm. 360
Any XXXI
Febrer 1994

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny,
Jordi Martí, Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida
i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural
Premi "Tassis-Torrent" Diputació de Barcelona

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.500 ptes.

A l'estranger: 3.000 ptes.
Número solt: 240 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: Detall d'una de les comparses del Carnaval d'en-
guany, en què l'originalitat i vistositat foren els trets
principals en la majoria d'elles.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.
Per altra banda, la publicació dels articles signats, no
significa l'acceptació implícita del seu contingut per
part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els
col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb
l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb
pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es
prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans
del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

De mica en mica, s'ha anat aixecant un clam popular en favor del manteniment de la Biblioteca que "la Caixa" ha tingut oberta a Agramunt des dels anys cinquanta. Els tres centres d'ensenyament de la nostra vila, per mitjà del Consell Escolar i de les associacions de pares d'alumnes i el grup municipal socialista s'han manifestat obertament en favor del manteniment d'aquest servei a la vila.

L'Ajuntament, a qui sembla que "la Caixa" vol traspasar-li la Biblioteca, negocia aquest tema amb la Fundació d'aquesta entitat d'estalvi que és l'organisme titular de la Biblioteca i responsable directe de tots els temes culturals que patrocina. "La Caixa" vol desentendre's d'aquest servei, que ha mantingut durant tants anys, i passar-li el mort -es a dir, el cost- a l'Ajuntament, ho sigui a tots nosaltres.

Aquesta actitud ha estat àmpliament criticada per diversos sectors d'agramuntins i, fins i tot, s'ha proposat obertament la possibilitat d'endegar una mena de boicot per recomanar als agramuntins que retirin els seus comptes de "la Caixa" com a mesura de força. No crec que aquesta iniciativa tingui gaires possibilitats d'èxit, però és indicativa del malestar d'alguns agramuntins.

Cal recordar que la Biblioteca ha fet, durant molts anys, un servei a Agramunt que anava més enllà del que li era propi. Les seves instal·lacions acollien conferències, reunions, cursets de català i de tota mena, exposicions o bé s'utilitzaven com a lloc d'encontre per tractar mil i un temes. Molts dels nostres lectors ho recordaran en primera persona. També la nostra revista utilitzà la Biblioteca com a redacció durant un cert temps, coincidint en un dels seus períodes més importants com fou el de la transició política.

Aquests estrets lligams de "la Caixa" amb la societat agramuntina segurament ajudaren a la seva prosperitat com a entitat d'estalvi a casa nostra. D'un temps ençà, però, aquesta col·laboració no es veu per enlloc. A més la supressió de la Biblioteca pot trencar definitivament aquest nexa d'unió que feia que "la Caixa" fos més que una entitat d'estalvi. A partir d'ara només serà això i, tal vegada, per a molts agramuntins, ni tan sols això.

Dels beneficis que generen els dipòsits dels agramuntins, quin tant per cent en reverteix per a obres socials o culturals? No els veiem per enlloc. Ah sí, perdoneu: els calendaris que de forma generosa regalen als seus clients a finals d'any. Els en donem les gràcies.

Atentament.

Bernat Jofre

Febrer de 1994

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

Servei de grua permanent

SERVEI OFICIAL

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Finestra educativa

Sobre la Biblioteca de "la Caixa"

Direcció de la revista Sió
AGRAMUNT

Benvolguts Senyors,

El Consell Escolar de l'Institut de Batxillerat Ribera del Sió d'Agramunt, reunit en ple el dia 31 de gener de 1994, ha aprovat:

Protestar pel tancament de la Biblioteca de la Caixa de Pensions de Barcelona, que era l'única biblioteca pública que hi havia al poble.

Aquesta entitat sempre s'havia destacat a la Vila per la seva col·laboració

i organització d'actes culturals: curssets de Català, exposicions, patrocini d'activitats, conferències... i per suposat, el funcionament de la biblioteca. Des d'un temps ençà, no només ha reduït aquesta col·laboració a zero, sinó que, a més, ha tancat la biblioteca. Ens preguntem on és aquell esperit d'aportació cultural de la Caixa de Pensions al nostre poble.

Amb el tancament de la *Biblioteca de la Caixa*, la Vila d'Agramunt de prop de 5.000 habitants i que gaudeix de dos centres d'E.G.B, un Institut de

Batxillerat, una Escola de Música i tres centres particulars d'estudis de llengües, així com moltes i diverses entitats culturals, es queda sense cap biblioteca pública.

Amb aquesta nota volem instar també les autoritats locals perquè vetllin aquesta qüestió i facin el que calgui per tal que a Agramunt hom torni a gaudir d'una *biblioteca pública*, que estímem necessària i indispensable per a l'ensenyament i la cultura.

El President del C.E.
Joan Puig i Ribera

A.P.A. COL·LEGI PÚBLIC "MACIÀ-COMPANYS" - AGRAMUNT

Agramunt, 2 de febrer de 1994

L'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi Públic "Macià-Companys", expressa la seva preocupació pel tancament de la biblioteca de "la Caixa".

Alhora demana a aquesta entitat que es replantegi l'afer, ja que es tracta de l'única biblioteca de la Vila oberta al públic i que era molt utilitzada pels escolars.

Fem vots, doncs, perquè es torni a

obrir altre cop, puix que *és un servei cultural i educatiu propi d'institucions com "la Caixa"* i que sortosament encara manté en moltes poblacions.

LA JUNTA DE L'A.P.A.

A.P.A. COL·LEGI "MARE DE DÉU DEL SOCORS"

Des de mitjans de l'any passat, la Biblioteca que l'Obra Social de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona "la Caixa" té a Agramunt, roman tancada al públic per motius, segons s'ha informat, de reformes en el local. Aquest tancament, aparentment provisional, molt ens temem que esdevingui definitiu si no s'actua al respecte.

L'A.P.A. del Col·legi "Mare de Déu del Socors" vol fer palesa la seva preocupació pel que representa aquesta situació i instem les institucions responsables a adoptar les mesures que

siguin necessàries per promoure la immediata reobertura d'aquest centre i, sobretot, garantir-ne un futur de continuïtat. En aquest sentit, la Junta de l'A.P.A. ha dirigit sengles escrits a l'Ajuntament d'Agramunt, al Consell Comarcal de l'Urgell i, evidentment, a l'Obra Social de la Caixa, exposant-los el nostre sentir, ja que aquest tancament a hores d'ara està perjudicant tot el municipi i de manera singular la nostra població escolar, doncs en representa el percentatge més elevat dels seus usuaris. Tanmateix, una població com

Agramunt, amb gairebé 5.000 habitants, no pot consentir la pèrdua d'un servei de tanta importància.

Sabem que en aquests moments hi ha endegat un procés de negociació entre l'Ajuntament de la Vila i l'Obra Social de "la Caixa" a fi i efecte de resoldre aquest afer. Desitgem, fermament, que fructifiqui en una solució que permeti que la Biblioteca sigui reoberta amb caràcter immediat i se'n garanteixi la seva pervivència a Agramunt. Així sigui en benefici de tots.

La Junta de l'A.P.A.

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000

LA QUALITAT ÈS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

El racó de la música

La música Pop - Folk - Rock

AL començament del 1960, el nom i la fama de Bob Dylan i Joan Baez esdevenen extraordinaris. L'entrada, en el folklore més pur, de la poesia de denúncia per tal de combatre la injustícia per mitjà del cant i de la paraula fa que s'estengui una nova tendència en el corrent Folk.

La introducció dins de tot aquest panorama de nous instruments, com la guitarra elèctrica i l'orgue, fa que la música doni un gran tomb: és el 1962, amb el Beatles i els Rollings Stones, l'any que es pot considerar com el del naixement de la música Pop.

A Nord-Amèrica, exactament a Califòrnia, es dibuixa una nova tendència dintre del mateix estil, el corrent anomenat Folk-rock. Representants destacats d'aquesta tendència són Janis Joplin i Jimi Hendrix, guitarrista negre que va dominar completament la guitarra elèctrica i tots els seus recursos sonors. Aquest músic, es va suïcidar quan només tenia vint-i-cinc anys.

Aquest tipus de música, salvatge i autèntica, nascuda espontàniament per la necessitat d'expressió d'unes quantes persones sensibilitzades pels diversos problemes del món del segle XX, va anar morint a poc a poc a mans de les cases multinacionals discogràfiques i per la gran indústria del disc, que l'han manipulat d'una manera tal, que la creació s'ha supeditat al consum i el plagi està a l'ordre del dia; pel tractament artificial que es dona avui als aparells de gravació, els sintetitzadors, els postissos, que donen una emoció determinada.

Els temes de les cançons han anat degenerant cap a temes senzills, que es poden reproduir fàcilment només a la segona vegada d'escoltar-los; gairebé es pot intuir el que vindrà sense haver-ho escoltat mai.

Tot això, amanit amb unes paraules angloamericanes, que no encaparrin

gaire, que no posin qüestions perilloses a la societat capitalista, a qui va destinada la venda, als milions d'adolescents que són els grans consumidors dels darrers discos que surten i, al capdavall, els compradors més innocents de la societat.

Els amors fàcils relatats a les lletres i la manipulació de tota mena de sentiments exploten aquest gran públic que tot just està en vies d'adquirir uns criteris i una capacitat de judici.

És d'aquesta manera que es venen milions de discos sense cap mena d'originalitat; la monotonia, la repetició, la manca d'inventiva ho resol la indústria discogràfica fent-hi novetats sonores artificials per mitjà de

The Beatles

AUDICIÓ:

«ALL MY LOVING» J. Lennon i P. Mc. Cartney (The Beatles)

És una cançó de caire romàntic (amb una certa ironia). Musicalment es tracta de dues vegades de la mateixa melodia i la mateixa lletra, amb un petit interludi instrumental al mig.

Traducció i adaptació de la lletra de la cançó (Eulàlia Clos):

*Tanca els ulls i et faré un petó,
demà et trobaré a faltar;
recorda que sempre et seré lleial.*

màquines. Així s'aconsegueix una música industrial o de consum, una música que, per sobre de tot, és comercial.

L'exploació descarada, dèspota, per part de la indústria del disc, de molts cantants i músics de la música Pop han determinat sovint aquestes violentes morts que tant hem de lamentar. Per sort hi ha hagut una forta resistència a tot aquest consum per mitjà d'unes figures realment creatives i que no s'han deixat arrossegar pel corrent consumista. La descoberta de nous estils i de nous repertoris ha provocat una iniciativa semiprivada del disc, i són aquests discos els que hauríem de tenir en compte a l'hora d'escolllir.

Extret d'un article d'Ignasi Barjau i Manel Artigues.

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

*I aleshores quan sigui fora
escriuré a casa cada dia
i t'enviaré tot el meu amor.
Faré veure que estic besant els
llavis que trobo a faltar
i desitjaré que els meus somnis
es facin realitat
I aleshores quan...*

Podem escoltar aquesta cançó i altres dels Beatles i dels Rollins Stones el proper dissabte per Ràdio Sió.

Gestoria Feixa

C/. Estudis Nous, 4 - Telèfon 39 06 31
Fax 39 23 07 **AGRAMUNT**

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria fiscal, laboral i comptable
- Assegurances LA UNION Y EL FENIX

AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

PONTS
(Lleida)

ANGEL EROLS

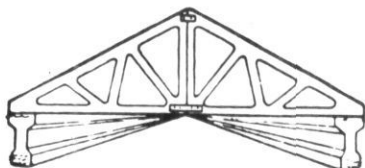

**FORJA
METALL
DISSENY**

PER A LA
CONSTRUCCIÓ
i L'HABITATGE

C/. Ferrocarril, 16
Tel. 50 11 34
25300 **TÀRREGA**

PRETENSATS

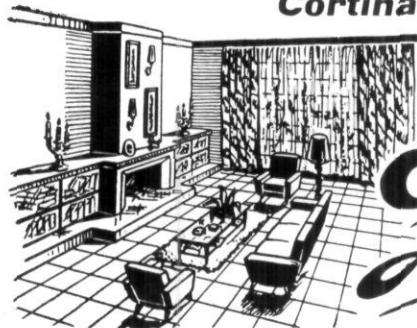
CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 **AGRAMUNT**

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Els lectors escriuen

MANTES vegades hem pogut escoltar durant aquests dies diversos comentaris dient que és una passada aquesta expressió tan popular entre la jovenalla d'avui. Jo em guardaré ben bé de dir si el qualificatiu de passada és adequat o no, però pel que m'han dit, sí que la qüestió la trobo un bon tros exagerada.

Cal que m'expliqui: des de les darreries del passat mes de gener ençà i més concretament a partir de la xerrada propiciada per la Cambra d'Extensió Agrària que es va celebrar a la Sala de Plens de l'Ajuntament, per informar dels tràmits a seguir per sol·licitar l'ajut als productors de cultius de cereals que atorga la C.E.E., s'ha notat un desacostumat moviment de pagesos pels carrers de la Vila, tots ells carregats amb voluminosos plec de papers a les mans i encaminant-se a les llibreries de la plaça per a treure'n, diuen, abundants fotocòpies.

ÉS UNA "PASSADA"?

Fins aquí no hi ha res que cridi l'atenció, com no sigui el fet de que les llibreries hauran fet el seu petit agost amb tantes fotocòpies que, entre 15 i 25 pessetes cada una (segons el seu tamany), ben bé que els hi deu haver anat.

El que sí és xocant és el fet de que aquestes fotocòpies es feien d'unes altres dels plànols cadastrals que facilitava l'Ajuntament al preu de CINQUANTA DURETS cada una d'elles, (o sigui deu vegades més car que el comerç privat quan sembla ser que per tractar-se d'un servei municipal hauria d'ésser a l'inrevés), amb el valor afegit –i no vull dir l'I.V.A.–, de 75 pts. més pel concepte de taxa municipal de la instància que cal signar per demanar que et facilitin les

esmentades fotocòpies cadastrals.

Home, si hem d'ésser objectius i hom creu que en aquest cas escau ser-ne, evident que la diferència de costos entre comerciant particular-Administració municipal, és notable....., però la cosa encara no s'acaba aquí, puix que aquest humil ciutadà que signa, una mica xafarder per naturalesa, ha volgut saber què passava en altres municipis de la rodalia i s'ha enterat, oh, sorpresa!, que la majoria dels Ajuntaments del veïnat expedien les fotocòpies dels plànols cadastrals DE FRANC, i sense necessitat d'haver d'omplir una instància per demanar-les. Ospa!, la diferència ara ja és de consideració i per tant em pregunto i us pregunto a la vegada: és una "passada"?

Jo ja m'he fet la meua composició de lloc, ara, que cadascú ho qualifiqui com millor li sembli. Estigueu bons.

Agramuntí.

Imatges d'ahir

J. Bertran

"FOTO DE BARRI": Un grup de veïnes de la plaça de l'Amball, algunes amb llurs fills, s'afileraren davant el fotògraf. Era l'any 1959. Han passat 35 anys i les padrines ens han deixat; les mares ja són àvies; els fills són pares i mares i ca l'Amball ja no hi és.

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

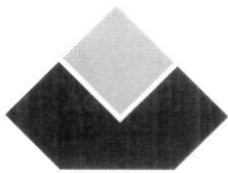
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUALSEVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26
AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75
(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

FONTANERIA

CALEFACCIÓ

AIRE CONDICIONAT

*Gilbert
Bertran*

Plaça Pare Gras, 2
Tel. 973 / 39 23 63
AGRAMUNT

Converses...

EL meu padrí era ferrer a Baldomar, un poblet petit prop d'Artesa de Segre. Ferrava someres, rucs i tota mena d'animals, treballava el ferro i tenia un taller petit com el poble on vivia... Si no hi hagués hagut una guerra, el meu padrí, avui, potser encara viuria. Si no hi hagués hagut una guerra, jo, avui, sabria moltes coses referents a aquest ofici, perquè ell me les hauria ensenyat. No, no l'he conegut. Només sé que era ferrer, un bon ferrer, una bona persona, que la guerra, com a molts, va estroncar-li la vida. La guerra és la responsable que jo, avui, no vagi massa informada cap a "Cal Calixt". De ben segur, si hagués pogut conèixer el meu padrí, la conversa amb en Josep Mª Roqué seria diferent. Si no hi hagués hagut una guerra...

Josep Mª Roqué i Mora Ferrer i cantaire

– Dades biogràfiques. Fem una mica d'història...

– Vaig néixer a Agramunt el dia 1 de juny de 1932. Llavors els meus pares, en Calixt i na Teresa, van viure un temps al local que avui és el Casal Agramuntí. Quan aquesta societat va voler construir l'edifici que avui coneixem, van fer un intercanvi amb el meu padrí en Josep Mora. Li van canviar amb un pati del Salon, on avui hi ha "El Siglo". Va ser una permuta avinguda. El local del teatre era una bassa. D'allí vam passar a viure a can Palou (al costat del Casal) i més tard a la placeta de l'Hospital. Tinc molts bons

records d'aquest últim lloc, potser perquè ja era més grandet. Un d'ells és la gran nevada de l'any 45, era un dimecres de cendra per Carnaval. Hi havia més d'un metre de neu als carrers i és clar, els petits vam disfrutar de valent. Després vaig viure 32 anys a la plaça del Mercadal.

– Vols parlar de la guerra? Algun record especial?

– La vaig viure. Com que va ser un fet molt fort, queda gravat a la memòria. Jo era petit, tenia 4 anys. La mare treballava arreglant roba per la milícia al Local d'Intendència (Siglo) i el pare tenia soldats al taller. Hi ha una sensació que mai no

m'ha marxat: la que sentia en caminar per la plaça del Mercadal fent fregar els pantalons de bellut línia militar que la mare m'havia fet. Un altre record que tinc és quan van entrar els nacionals, tot just acabada la guerra. Nosaltres estàvem refugiats a la masia dels padrins durant els bombardeigs, el dia abans a latarda hi havia hagut l'últim i a l'endemà van arribar una colla de soldats; el padrí va sortir primer i quan jo vaig treure el cap tinc gravada la imatge: el capità del grup ben vestit damunt un cavall blanc, igual que l'estrella d'una pel·lícula. Ens van donar xocolata, caramels, tabac (als homes) i pa blanc!

– I l'escola d'aquella època, com la recordes?

– Com molts, tinc un entranyable record de "Doña Adela". Trobo que era "bonic" anar a l'escola, encara que no portéssim tants llibres com ara. La gent llavors no era tan exigent, si aprenies a llegir, escriure i a resoldre problemes ja estava bé. A mi em va costar molt aprendre la lletra "g" i el meu pare em va ajudar dibuixant un gat al llibre i em deia: "gato" ensenyant-me la "g". És un antic i bon record. Vaig seguir a les escoles amb el Sr. Espinal i més endavant el Sr. Curià. Els nens estàvem separats de les nenes, a dalt i a baix respectivament, fins i tot el pati fèiem separats. Això no m'agradava. Vaig passar quatre cursos amb el Sr. Curià. Era un bon mestre però tenia un caràcter fort. Dic que era bo perquè recordo que jo no entenia la "regla de tres", un dia em va agafar sol i me la va explicar tan bé que ➡

Any 1941. Ball d'un fragment de "Luisa Fernanda".
En Josep M^a i la seva dona són els segons per l'esquerra.

Foto d'escola. Abril de 1941.

avui la majoria de problemes de la feina els resolc aplicant aquesta regla.

– **Tinc entès que a l'escola ja et van descobrir la teva afecció al cant i al ball.**

– Sí, va ser el mateix Sr. Curià. Organitzava el mes de maig, a l'escola hi havia un cor. Hi van cantar el Pedrós de "ca la Divina", el Josep Mª Almarcha, el Miquel Pla "del Gravadet", i altres... jo com que no canviava la veu, m'hi vaig estar fins al final, només canviava de companys. I ves per on, encara canto.

Vaig començar a ballar també a l'escola. Recordo una petita anècdota. Resulta que jo era baixet, la meva germana era bastant més alta que jo i la mare sempre deia: Tan de bo en Josep M^a fos alt! L'últim any d'escola vaig participar als ballets que organitzava la mateixa. L'any següent, com que es veu que necessitaven nens per a ballar, malgrat no anava a l'escola, em van venir a buscar; jo, com que m'agradava prou, vaig dir que sí i quan em vaig provar els pantalons de l'any anterior, vaig veure que havia crescut 10 centímetres! Tot ho aprofitàvem, la gent no tenia tanta roba com ara. Tenia un abric que més endavant el vaig portar de pellissa, sense rectificar-lo!

– **I les caramelles també a l'escola, no?**

– Sí, també vaig començar allà. Vaig continuar-hi molts anys. M'agradava cantar i sobretot anar pels pobles veïns. Precisament es van aturar a rel de suprimir les cantades fora d'Agramunt el dissabte. Amb camions anàvem a Baldomar, Artesa de Segre i altres. A la nit arribàvem i cantàvem a Agramunt rebentats però contentíssims. S'havia

donat el cas que a cops a les Puelles tocaven campanes per guanyar temps i Jesús no havia ressuscitat, però nosaltres ja havíem cantat. Suposo que va ser aquest un dels motius de suprimir les sortides. El meu tiet, en Ramon Mora, n'era el director. Vaig cantar-hi sempre. L'únic any que no vaig poder, va ser quan em vaig casar, ja que va ser-me impossible assistir als assaigs, però de tota manera el dia de Pasqua vaig passar agulletes per tal de col·laborar, sinó m'hagués semblat que no feia festa. L'últim any que es van organitzar, jo n'era el responsable. Hi havia tanta gent que, a l'excursió organitzada a Puigcerdà, anàvem cinc autocars plens! Va costar 30.000 pessetes. Després i a rel d'alguns desacords entre

els seus membres, es va parar, per desgràcia.

– **Però vas continuar cantant?**

– Un grup de gent, dirigits per Antoni Canosa, va cantar "la missa del gall" per Nadal. A resultes d'aquesta experiència, en Canosa va organitzar una Coral. Alguns d'aquest primer grup van plegar i altres van entrar.

– **I el nom de "Coral d'Avui"?**

– Vam fundar la coral i és clar, calia un nom. Per votació popular vam elegir-ne un. Em sembla recordar que va ser la dona d'en Canosa qui va proposar "Coral d'Avui".

Hi ha un fet que vull comentar: Havent-se creat la Coral, es van voler organitzar unes caramelles, jo com a responsable i en Casals com a director, però no hi havia prou gent i no van arribar a fi de bé, ja que hi van haver malentesos barrejant-hi la Coral, la qual va estar al marge d'aquest fet i això és cert. Per sort ara hi ha molt bona harmonia. Entremig d'aquest buit caramellaire, crec recordar que mossèn Ricard en va organitzar unes amb petits.

– **La teva dona comparteix el gustos pel cant? Potser la vas conèixer cantant...**

– La conec de tota la vida. Als 8 anys ja ens van aparellar en un ballet (Luisa Fernanda). Parlant amb la meva germana, em va dir que de més petit havia fet de Sant Josep i la meva dona de nen Jesús perquè era rosseta i bonica, mira si fa temps que la conec! Vam començar a festejar seriosament molt suau i tranquil·lament i encara dura. Musical-

Ballets a l'últim any d'escola.

Equip dels "ferrerets". Festa de Sant Eloi, el seu patró, 1 de desembre de 1953.

ment tenim els gustos una mica diferents, a ella li agrada la música més moguda, el cant coral el trobava una mica "pansit" deia, però s'hi ha acostumat i ara li agrada més. Serà de tan sentir-lo! El gust al ball el compartim, ens agrada ballar-ho tot. De joves sempre intentava ballar els balls parells amb ella, eren els més lents; ja saps que el jovent anava al cinema i feia els tractes pel ball. La llàstima era que als balls de nit el seu pare, que era el cambrer del Casal, abans d'acabar la sessió la venia a buscar i em partia la nit!

– Parlem ara de la teva feina: ferrer. Com i quan vas començar?

– Als 14 anys, en acabar l'escola, em vaig posar d'aprenent amb el meu pare, que era ferrer. De fet es pot dir que des de que vaig néixer vaig estar aprenent l'ofici perquè ho vius a casa. És molt diferent treballar unes hores al dia de ferrer, de viure a "cal ferrer". Els horaris, les eines, els noms de les coses, els animals que es venien a ferrar, els carros... tot ho havia viscut de petit i és clar, em vaig trobar treballant en una feina que era la meua vida i encara ho continua sent malgrat que la manera de fer hagi canviat molt.

Personalment penso que l'error més gran d'ara és forçar el jovent a estudiar, el que no en vol o no serveix s'hauria de posar a aprendre un ofici als 14 anys i ser de debò "aprenent". Això s'ha perdut, ja que tothom vol guanyar diners aviat i és clar no es pot estar unes hores al dia ensenyant un ofici a un noi i si a més vol cobrar un bon sou des del primer dia que

entra al taller. S'ha de pagar també una "bona assegurança". Per això els oficis es van perdent actualment i és una llàstima i un error perquè es necessiten bons mecànics, bons electricistes, bons ferrers... Si un estudia ha de pagar molts anys per aprendre qualsevol carrera, doncs no entenc perquè es vol guanyar sense saber treballar una mica de l'ofici que sigui. Només una persona va venir un dia i em va preguntar quan m'hauria de donar perquè ensenyés l'ofici al seu fill, en lloc de demanar-me quan cobraria. Jo vaig dir-li que havia fet tard, ara m'he

acostumat a treballar sol, m'he adequat la maquinària iestic bé així.

– Quin record conserva del seu pare? Quines coses li va ensenyar?

– Gairebé tot allò que sé ho he après d'ell. Dic gairebé perquè la maquinària moderna no va poder, però la base de la feina, va ser ell el meu mestre. Tot allò relacionat amb el món de la pagesia i els animals sobretot. Ferrar no m'agradava massa, era una feina molt dura. Per sort amb l'entrada dels tractors i maquinària diversa al món del camp, la gent va anar treient-se els animals. A partir d'aquí, m'he dedicat més a la construcció: baranes, balcons...

– Com es ferrava un animal? Com es feia una ferradura?

– Fer les ferradures era una feina molt pesada i com que al desembre, gener i febrer els pagesos no treballaven, dedicàvem tot aquest temps a fer ferradures i de passada ens escalfàvem! Primer fèiem unes tires de ferro de diferents mides: unes per a ferradures de mula, que eren més petites; altres per a cavalls, més rodones i grosses (conegudes típicament per ferradura de la sort); i unes més petites per a someretes. T'explicaré una anècdota; a la Coral n'hi ha una de tan grossa que ningú no es creu que hi hagués un animal amb aquestes dimensions de pota, i et puc assegurar que hi era!

El Josep M^o i la Magdalena al ball. Una mitja hora.

Servei militar a Barcelona.

Era un treball totalment artesà. El patró el tenies al cap, havies de conèixer exactament com eren les potes de cadascun dels animals. Era com fer unes sabates, hi havia ferradures per la pota dreta, esquerra, davant i darrera, totes eren diferents. Tot el ferro es treballava en calent, fins i tot els forats. Avui es fan en fred i estampades.

- Els animals es deixaven ferrar sense problemes?

- Què va! Això sí que no m'agradava, era una feina de força. Alguns pagesos compraven els animals més "guitos" perquè eren més barats. Hi havia unes eines que s'anomenaven "retorçadors" i com et pots suposar, servien per retorçar. Un el posàvem al morro de l'animal i l'altre a l'orella, així podíem ferrar-lo!

- Recorda alguna anècdota?

- Un any per la revetlla de Sant Joan, jo vaig ballar tota la nit i és clar l'endemà no hi veia de cap ull. Va venir un mosso amb el seu mosset a ferrar els animals. El mosset i jo ens vam posar a treballar a fora, feia una calor!, el mosso i el meu pare a dins. Després de molt suar, d'angúnia més que res, em vaig adonar que havia posat les ferradures al revés! Vaig haver de canviar-les totes!!

- I els preus? Pots fer-nos-en cinc cèntims?

- Per donar-te un exemple, una factura de tot un any a casa de pagès normal no passava de 500 pessetes. Els animals es ferraven cada 2 o 3 mesos (els deixats cada

4). Però conservo una factura del pare més antiga, de Cal Planoi, de 120 pessetes tot l'any. Llavors hi havia molts pagesos "conduïts" com ara al metge, saps? Ferrar i lluciar valia 5 duros any. No ho recordo bé, però hi havia feines més senzilles que valien 75 cèntims, 1 pesseta... Els cèntims eren molt corrents, com ara els bitllets de mil. Te n'explico una de grossa parlant de bitllets de mil. Quan ens vam donar de baixa de la matrícula de ferrer i d'alta de la d'indústria, vam haver de pagar uns endarreriments de 3.000 pessetes! Evidentment no vam poder pagar-les perquè juntes, 3.000 ptes., no les havíem vist mai. Llavors un client, el Sr. Marquilles de les Puelles ens les va deixar a canvi de la feina que li fèiem. A casa vam passar un trauma. Després d'aquestes primeres normes tots els ferrers vam poder normalitzar les matrícules sense pagar res.

Processor de Corpus. D'esquerra a dreta: el Josep M^o, el Miquel Figuera i el Lluís Esteve.

- Ha canviat molt la feina amb el temps?

- Sí, moltíssim, suposo que com tot plegat. Per començar ja t'he explicat que els animals es van retirar en arribar la maquinària al camp, això va fer que la nostra feina canviés totalment. Abans majoritàriament ferràvem i fèiem el ferro pels carros. Treballàvem molt junt amb els carreters. Això era una de les coses que m'agradava més d'aquesta feina; hi havia companyerisme, bon humor. Mentre treballaves explicaves acudits, tampoc no

hi havia rellotges ni presses, hi havia diàleg. Això s'ha acabat. El treballador va de cara a la producció i la prima. Han canviat els valors i això fa que hagi canviat la gent i la manera de treballar. Nosaltres fèiem els ferros pels carros de trabuc que eren petits de fusta i també pels d'escalada, grossos per 4 o 5 animals. En Fernando Ros era el carreter. A rel d'aquella amistat em va venir a buscar per treballar al Ros-Roca. Quan vaig entrar-hi només hi havia un ferrer i quan vaig plegar més de 80.

- I perquè vas plegar?

- El meu pare em necessitava però jo estava a gust compaginant la feina de casa i l'empresa fins que un dia va venir un tècnic, el Sr. Aguado, i em va dir que volia saber la quantitat de peces que feia en una hora (per la prima). Jo vaig anar a trobar al Fernando i li vaig dir que me n'anava, no m'interessava treballar a prima i vaig seguir a la ferreria del pare. Cobrava 180 pessetes a la setmana!

- Continuem amb les diferències...

- Abans hi havia més aprenents, per exemple per Sant Eloi -que és el nostre patró-, fèiem un partit de futbol amb l'equip dels ferrers petits (ferrerets) contra els grans ferrers (Triginer). Això avui no es podria fer. Una altra diferència és que abans tot es feia artesanalment: foc i mà, no hi havia massa maquinària i la poca que hi havia també funcionava manualment, com el motoret d'aire que

Últimes caramelles on va participar. Santiveri i Josep M^o.

Excursió d'unes caramelles.

havies de rodar dos o tres cops per setmana per falta de llum. Ara, amb l'electricitat, és una altra cosa. Avui, el dia que marxa la llum, festa. Abans tota la feina era més humana, es parlava més, tampoc no es guanyava tant, però hi havia una altra filosofia de la vida, la gent no era tan materialista. Quan escalfàvem els cercols junt amb els carreters i altres ferrers, en Joan Zurita per exemple, ens ho passàvem divertit. Fa pocs anys encara el Fernando Ros em deia sempre en passar per davant del taller: Què, són calents? recordant els cercols d'aquella època.

– Quines eren les feines més corrents?

– Soldar ferros amb una pastilla al mig i picant amb calent, sempre teníem les mans cremades perquè s'havia de fer ràpid i fort... Fèiem unes peces, entre altres, allargar els martells que trituraven la terra a la bòbila. Avui quan es gasten, es llencen; abans tot s'aprofitava. Els jornals eren més barats. A l'hivern feia "femelles" manualment, per passar el temps. Avui en pots comprar un munt amb pocs diners. Seria una pèrdua de temps fer-les a mà. Fèiem magalls, destrals, tascons (eines per tallar llenya) i ferradures a l'hivern; carros, arreu, cultivadores,... Il·lucivàvem les eines dels paletes; punxons, escarpes... Avui tot l'any treballes coses diferents.

– I les eines més importants del ferrer?

– El mall que servia per picar el ferro calent. Cada dia es forjava. L'enclosa és el lloc on es pica. La màquina de recalcar

per a fer més petits els cercols, era imprescindible per acoplar-lo a les redes del carro, era mig manual, calien dos homes amb molta força als braços. I les eines per ferrar (m'agradaria deixar-les al Museu), són dos estenalles, una per tallar cascos i una altra per tallar claus, un martellet i un escarpe de forma especial per doblegar i treure el clau de la ferradura. L'eina més perillosa: el botavant, instrument de ferro per a rebaixar les peüngles dels animals, és com un bisturí. Una ronyeta, serveix per arreglar les tares dels casc, per exemple quan hi ha fornigor que pica i fa anar coixos els animals que la pateixen, amb aquesta eina es rasca fins quan es troba la fi i llavors es cura posant al forat oli de ginebra i vidriol. S'ha de fer cada mes la mateixa operació fins que està curat.

Parlant de ferrar, em vénen al cap les pel·lícules de l'oest on sempre surt un ferrer. Les eines són molt bones... però el ferrer!, sempre apareix una farga i un forn, però el ferrer no té ni idea de com agafar la pota del cavall!

– Satisfaccions?

– Moltes. La primera, poder treballar tractant amb la gent. La feina no és gens monòtona. És agraïda. Jo estic orgullós perquè puc dir que treballa quasi sempre sense pressupost, la gent em té confiança i sap que allò que faig pagar és just. L'horari és flexible i això val molt, et sents lliure, treballes a casa teva. Ah! Una gran satisfacció va ser quan van canviar el

mercat del diumenge al dimecres, abans havíem de ferrar i lluciar els diumenges tot el matí fins a les dues.

– Hem parlat ja una mica de la teva afeció al cant coral. Explica'm una mica l'evolució de la Coral.

– Fa 27 anys que hi canto. Va néixer per a cantar els actes religiosos: Nadal, Pasqua, processons... ara només cantem la "Missa del gall". Hi ha el Cor Parroquial que canta els altres actes. Quant al ritme d'assaigs puc dir que amb l'Antoni Canosa i en Josep Martorell assajàvem per veus separades i el divendres ens ajuntàvem. Quan en Canosa va plegar i va entrar com a director en mossèn Narcís Saladrigues de Tarroja, va canviar aquest sistema, assajant tots junts. En Ramon Casals va continuar així fins ara. Una cosa molt positiva per la Coral va ser la creació de la Coral petita, idea d'en Ramon. Van començar més de 150 nens, encara que en va marxar evidentment, van quedar els millors i ells van ser i són l'ànima de la Coral. Nosaltres vam formar una junta de coral petita per intentar ajuntar-los i que es coneguessin millor, i tant és així que molts s'hi han casat!

– Quines iniciatives, per exemple?

– Aquesta junta va organitzar l'exposició dels 10 anys de la Coral a "la Caixa", confeccionar decorats per concerts... Els grans els ajudàvem, però ells estiraven el carro. Sóc de l'opinió que el jovent val més que et vingui a buscar, no pas que pensi què fa aquest aquí?

Dinar i descans a Puigcerdà.

Excursió a Salou.

Una cosa em preocupa, és que avui no puja ningú darrera d'ells. Ara la majoria de cantaires saben solfeig i fan moltes activitats, això és bo i positiu, però negatiu per la Coral (mirat una mica egoïstament) perquè a cops no poden abarcar tantes coses. Abans érem de la Coral i si sobrava temps anàvem a altres llocs, ara és al revés. Per això em fa por quan manca gent a algun concert perquè no vaig segur. Abans sabíem dues cançons ben sabudes, ara com que podem avançar més, en sabem moltes però si falla la gent malament. Avui el jovent és còmode, no vol complicacions, no vol responsabilitats i això no m'agrada de la Coral, avui. Hi ha noies que només els conec el clatell, perquè marxen tot just acabar l'assaig i no s'assabenten de res. La Coral, com tot, no només és cant, és companyerisme, relació... no hi ha res que em faci més por que quan en una reunió es canviïn els crits per silencis. Tampoc no tothom és així, és clar; per exemple un molt bon element actual és la Carme Ricard, que porta els petits ella sola, assessorada pel Ramon.

- La casa que teniu és molt maca...

- Fent una mica d'història et diré que assajàvem al Casal quan l'Amadeu "Caseta" n'era el president. Quan va entrar una nova junta volien ocupar la sala on fèiem els assaigs, per jugar a cartes. No sé si ho van fer, vam tenir diversos problemes (van canviar el pany de la porta del carrer, pretenien que passessin els petits pel cafè, van escriure una carta molt malintencionada en contra del Ramon Casals...), vam decidir canviar de lloc. Mossèn Pal

ens va deixar el Foment Parroquial amb contracte per un any, però havíem de marxar en acabar l'assaig, sense tertúlia, i per aquests motius vam decidir de comprar la casa. Jo feia temps que me la reüllava i vaig proposar-ho a en Ramon. Gràcies al Sr. Huguet que com alcalde va aprofitar uns préstecs que donava l'ajuntament; a molts pares que ens van deixar diners a tornar quan poguéssim i a molts de nosaltres que vam treballar "a jova", el somni es va convertir en realitat. I com que la vam suar, l'estimem i conservem més encara.

- Alguna anècdota d'aquests anys?

- Una que potser no ho és ben bé. El primer any que vam sortir cantant al carrer per Pasqua, oferíem a certes cases tres cançons i podien triar-ne una. Tothom ens va demanar "L'Emigrant!", tot el matí vam cantar la mateixa.

Una altra va ser que havíem decidit posar-nos un llacet fet amb cinta catalana, amb forma de corbata. Jo vaig ser l'encarregat d'anar a comprar-la a Lleida. No en vaig aconseguir en cap botiga, fins que un botiguer mateix em va dir que demanés cinta valenciana, perquè així era coneguda "la catalana", i d'aquesta manera vaig poder-la comprar.

Una que recordo molt va ser quan va venir a cantar en Raimon al Casal. Jo vaig anar a demanar el permís a Lleida. M'havien dit que tindria molts problemes i no en vaig tenir ni un. Però el dia del

concert van enviar un telegrama dient que només podia cantar sis cançons. En Raimon va dir que no podia fer un concert amb tan poques cançons i vam decidir d'ajuntar-ne tres en una. La Guàrdia Civil a primera fila feia una ratlla quan acabava cada "cançó". Va venir un inspector de no sé què i ens va multar, faltava el permís de menors... total que va haver de parar abans d'acabar. Tota una història!

- A més del cant coral, quines altres afeccions té?

- M'agrada molt ballar, tota mena de balls. També m'entusiasma la fotografia. Tinc moltes fotos del canal. Abans sempre anàvem a passejar amb la meva colla cap al pont de ferro i canal; sortia el diumenge al matí amb la càmera penjada al coll. Ho fotografiava tot: el canal amb tots els arbres, el Passeig,... La meva dona no pot entendre que faci fotos a coses sense haver-hi ningú. Una altra afecció és escoltar música orquestrada. Entenc molt bé el jovent que estudia amb música perquè jo faig moltes coses escoltant temes que m'agraden.

- Com veus el món en general?

- Molt esvalotat. No hi veig una guia. S'han perdut els ideals. S'ha perdut la delicadesa, la sensibilitat, tot és molt materialista. No hi ha escrúpols. Veig un jovent trist, no aprecien allò que tenen que és molt, potser massa. Dóna la sensació que s'avorreix. Un jove mentre és jove, no pot estar parat, penso; no

Casa de Tírvia. Colònies de l'Orfeó Lleidatà.

comprenc com es poden estar hores en un bar sense fer res. La joventut s'ha de viure perquè és curta. Una cosa que no entenc és que ara es va a destemps, s'ha de retirar a les 7 del matí tant si t'ho passes bé com si no. Hi ha un decensís general, la gent ha de marxar fora del poble per divertir-se i això no està bé quan al poble s'organitzen diverses activitats per a tothom. Per sort, no tot el jovent és així, jo sóc un gran admirador del jovent "maco", amb ganes de fer coses.

- I Agramunt? Canviaria alguna cosa?

- Tinc una dèria, la neteja. Trobo que Agramunt no és prou nèt, la gent embruta massa. Em sap greu que vingui gent de fora i vegi la brossa sobregint-se per fora dels contenidors. No sé què s'hauria de fer, a més de conscienciar la gent; potser posar més contenidors o canviar l'horari de recollida.

- Quina persona ha influït més en la seva vida?

- El meu pare, m'assemblo molt a ell. L'educació que em va donar, m'ha quedat. Sempre em deia que havia d'aprendre a comptar fins a tres abans de reaccionar i si algun cop no ho faig, em va malament. També m'han influït els amics de la colla, érem: Jaume Escolà, Pere Mora, Miquel Figuera, Lluís Esteve, David Pont, Josep Mª Rovira i Josep Bonet. Érem aquells que els diumenges de Quaresma no anàvem al ball, ens passàvem la tarda jugant al ping-pong, futbol...

- Em podria dir alguna cosa que el sorprengui?

- Gairebé no em sorprèn res. No comprenc allò que passa. Si abans s'esbarallaven alguns nens, sortia a

descompartir-los; ara no perquè encara hi surts perdent, perquè et sents a dir coses que molesten molt. Ens estem tancant.

- Principal tret del seu caràcter?

- Diria que sóc una persona alegre, oberta i molt optimista. Tinc un petit defecte, sóc molt despreocupat. Em volien ensenyar a comptar sardanes i no vaig poder aprendre'n ja que no em podia concentrar, sempre en tinc una per a dir, no puc estar-me callat massa estona. M'agrada la llibertat. He de treure el gas com el jovent. Sempre dic que el jovent és com una gasosa, que de tant en tant s'ha d'obrir perquè sinó explotaria. A la Coral m'agrada fer bromes sovint.

- Quina és la qualitat que més valora en les persones?

- L'amistat i l'honradesa. Necessito tenir un amic o amiga. No suportó la falsedat.

- Què li agradaria ser?

- M'ha omplert molt el meu ofici, però -potser riuràs una mica- sempre m'ha atret la perruqueria.

- I per acabar...?

- Des d'aquí m'agradaria dir a tots els agramuntins que hauríem d'estirar més el carro entre tots, ens estem tornant còmodes i si no estirem no avançarem i com bon agramuntí voldria que això no passés. M'estimo molt el meu poble. Agramunt serà, si nosaltres volem.

La conversa encetada un dissabte a la tarda a casa seva, s'acaba al seu taller un dilluns al vespre. He pogut constatar que podria estar parlant amb en Josep M^a una setmana se-

guida i encara no li esgotaria les paraules. Sóc sincera i he de dir que m'ha sorprès entrar a "Cal Calixt" i trobar-me a ell, el coneixia de la Coral i sempre l'havia vist en una altra faceta de la seva vida, junt amb la seva dona passejant, ballant... és un home actiu i es nota, però no me l'imaginava de ferrer, potser perquè tenim al cap la imatge del ferrer de les pel·lícules (com diu ell), grassó, fort, amb cara rodona i mans tenyides de color de ferro. En Josep M^a m'ha desmuntat de cop aquesta estampa. Té una rialla un xic pícara a la boca, els ulls blaus de mar, és alt i prim i el seu vestir senzill i alhora elegant acompanya el seu físic, no té massa arrugues a la cara, serà perquè el seu cor jove l'impedeix envellir ràpid. Malgrat no el conec gaire, aviat em sento a gust escoltant les seves vivències, el gel es trenca tot just travessar la porta.

I s'acaba, com tot. Mentre baixo pel Mercadal, ja fosc, potser egoïstament, penso que m'agrada tenir aquest record del ferrer, record agradable. Qui sap, si no hi hagués hagut una guerra... potser no m'hauria sorprès. Segurament el meu padri hauria fet que tingués una imatge molt diferent del ferrer. Aquell de les pel·lícules de l'oest només seria per a mi, una caricatura grotesca. Però hi va haver una guerra... i el ferrer de Baldomar...

Núria Sorribes

ES VEN PIS

Avgda. Jaume Mestres, 23 - 3r, 2a

Raó:

Tel. 39 10 87 (al migdia i a partir de les 5 de la tarda)

Tel. 41 50 58 (caps de setmana i vacances)

CARACTERÍSTIQUES:

110 m² - Terrassa assolellada - 4 habitacions - Menjador-Sala d'estar (parquet) - Lavabo - Cambra de bany - Cuina equipada - Calefacció central (gas-oil). Aparcament cotxe (opcional)

— Llibreria
— Papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

GG
de
Guissona

Agropecuària de Guissona, S. Coop. Ltda.

Avda. Verge del Claustre, 32 - 25210 Guissona (Lleida)

Caixa Rural de Guissona

SERVEIS 10

Àngel Guimerà, 10
Telèfon - Fax 39 23 24
AGRAMUNT

ZURICH
SEGUROS

IBERIA

TRASMEDITERRANEA

Informació i reserves:

IBERJET

PER ABASTIR LES NECESSITATS DELS NOSTRES CLIENTS,
NECESSITEM PISOS DE VENDA I LLOGUER

VENDES

PISOS NOUS CTRA. CERVERA
PIS C/. ESTUDIS VELLS. OPORTUNITAT
PIS SEMI-NOU, AMB TERRASSA I TRES HABITACIONS
FINCA ENTRE SOLSONA I BERGA 230 HA. VALOR EN PINS 15 MILIONS
NAU 600 M² MOLT BÉ DE PREU
APARTAMENTS A SEGUR DE CALAFELL, AMB PÀRQUING
PATI DE 360 M² EDIFICABLE 100 %
PISOS A TÀRREGA I CERVERA
CASA A PUIGVERD, 3.500.000
GRAN CASA RAVAL DE PUIGVERD
TERRENY 3.600 M² APTÉ PER PÀRKINGS, AMB AIGUA I LLUM
PÀRKING AVGDA. PAU CASALS, AMB PORTA ELECTRÒNICA

LLOGUERS

PIS NOU, 4 HABITACIONS
PIS AMB MOBLES I CALEFACCIÓ
GRAN PIS MOBLAT, 130 M²
PIS MOBLAT SEMI-NOU
PIS GRAN, DUES TERRASSES, CALEFACCIÓ, PÀRKING
ESTUDI A ESTRENAR
LOCAL MOLT CÈNTRIC AMB GRAN APARADOR. PREU INTERESSANT
LOCAL GRAN, APTÉ PER OFICINES, AIRE CONDICIONAT, CALEFACCIÓ
NAU 250 M², PERFECTE PER A TALLER
MAGATZEM 90 M², CÈNTRIC
PISOS A TÀRREGA, CERVERA I LLEIDA
MAGATZEM 230 M² AMB INSTAL·LACIONS AIGUA I LLUM

Renovació permanent

RENOVAR-SE és acceptar que un ha de modificar i canviar comportaments i actituds. Dins una societat muntada sobre la "competitivitat" demana al qui està acostumat "a més" a nivell econòmic que baixi d'esglaó o simplement es mantingui on es troba?. No ho accepta. No hi està fet. Aquest canvi s'està imposant per exigències de la subsistència. Si no s'accepta com a procés lliure i personal, portarà a inestabilitats familiars, desequilibris psíquics, malestar social.. I això comença ja a ser. El nostre Bisbe Joan deia a l'*Avui* del 6 de febrer: "Caldrà un canvi profund en la reorganització social. Cosa que no es farà sense dolor".

Això em dona peu per a pensar i reflexionar quina és la resposta que el cristià hi ha de donar. La fe, cal dir-ho, no és un "tinglado" que s'han inventat els qui la miren de reüll o com a ressentits. La fe t'exigeix un esforç constant de renovació enmig dels signes del nostre món. La crisi actual no pot deixar el cristià indiferent. Sap que la resposta no és esperar que l'atur s'aturi i es creïn nous llocs de treball; simplement creu que els llocs de treball s'han de repartir equitativament; millor, és el treball que s'ha de repartir amb equitat i justícia. "La nova cara de la solidaritat laboral voldrà dir repartir", declara el Bisbe Joan. I això

no es fa si no hi ha conversió.

La conversió no és quelcom que s'imposa. S'ofereix des de l'exemple. Com aquell matrimoni que tenint els dos treball arriben a l'acord que en bé de la solidaritat laboral cal que renunciïn a un treball i, per tant, a un sou. La fe els exigeix. Ho fan. Això és exemple. Això va a Missa.

Mentre la renovació és dir "convertir-se a Déu", "renunciar al pecat", "fer uns actes pietosos o de devoció"... tothom ho accepta. Queda bé. Anar a aquests compromisos ja no és tan fàcil. Quan la conversió demana domini, ascési, compartir, igualtat... són figures d'un altre paner.

Per arribar a aquesta conversió cal que hom faci uns passos previs:

1. **Visió de la situació actual.** No és suficient veure i sentir notícies. Cal aprofundir-les en bones lectures tot veient quina és la realitat que les produeix i cap a on han d'anar els esforços de solucions que s'imposen. I això fer-ho amb serenitat, mai amb angúnia. Aquesta no construeix vies.

2. **Entrar dins un mateix.** Adonar-me si converteixo la meua vida en bé de la solidaritat humana. Em sento bé a casa, les meves coses són meves, el meu nivell de vida me l'he guanyat, la meua tranquil·litat cal mantenir-la, la vivenda ha de ser ben acollidora pel meu "estat"

o situació social que ocupo...? No, aquí no hi ha esperit de conversió.

Som a la Quaresma. L'església ens insisteix en la Conversió. També ella cal que es converteixi. N'ha de ser exemple. Amb tot no exclou que jo no m'hagi de convertir. Les excuses mai no són bones.

Cal deixar vells esquemes i vells moralismes. "Nous temps, noves respostes". També en la conversió. Que no ens passi el que succeí a aquells dos freres. Els dos anaven de camí. Arriben prop d'un torrent. L'aigua havia pujat de nivell. Una noia jove esperava travessar-lo. Sola no s'atrevia. El frare més jove l'agafa i se la carrega a l'esquena. Passen el rierol. Tots continuen el seu camí. Al cap d'una bona estona el frare més gran diu al jove: "No saps que les nostres regles, el nostre celibat... no ens permet portar una noia així al coll?". I el jove li respon: "jo l'he carregada i l'he deixada, tu encara la portes".

Conversió un repte. Camí d'ascési. Ascési significa "**exercir**" (del llatí exercere) la vida (la vida que per al cristià és Déu qui ens l'ha donada; és Vida de Déu), però també "conjunt d'esforços per progressar en la perfecció moral i religiosa" (Bisbe Joan).

També el nostre poble necessita conversió. El no-creient per solidaritat i el creient per exigència també de la fe. Els convertits es troben, no defensen i justifiquen posicions.

Ramon Balagué

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

Pregueu a Déu per l'ànima de

Joan Cuñat i Añé

Vidu de Regina Marquilles i Camats

qui morí cristianament
el dia 22 de gener de 1994,
a l'edat de 79 anys,
havent rebut els Sants Sagraments
i la Unció de Malalts.

AL CEL SIA

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

Agramunt, gener de 1994

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (5) "Una bella carta"

REMEI, he portat aquelles cartes que vaig escriure't, i que mai no vaig enviar-te per no ferir-te, per por de perdre't del tot, i per sempre. Són fetes de fa molts anys. Seu ací al meu costat, que te'n llegiré una, triada a l'atzar. Escolta, doncs. –Molt bé, Pep.

"Estimada Remei: A riscos de ser cruel, però també potser amb l'esperança que et faci reaccionar d'una vegada i per totes. I, tenint en compte que puc equivocar-me, i ferir-te, en no saber entendre com caldria la psicologia de la dona, i les teves reaccions en el procés que ha tingut, té i tindrà, un fet com és el nostre. Si així fos, perdona'm. Fa temps que no t'escriu, perquè no entinc aquelles ganes que, i com, abans en tenia de fer-ho. Exactament puc dir que no en tinc aquella necessitat entranyable, ni crec convenient ara d'escriure't aquelles cartes tan llargues, romàntiques, sublimes, en què contava les teves virtuts que visiblement exagerava excessivament.

Tu devies pensar que qui et parlava era poc menys que un foll. Aquest trencar de cop, tot d'una, aquell seguit de delicadeses a la teva persona, no vol pas dir que hagi canviat envers tu, però

sí que s'ha esdevingut un procés en què m'he adonat que no és convenient, i que és millor, per no fer la cosa massa repetitiva i/o abusar de fer variacions sobre les mateixes idees ja exposades prou, massa vegades.

Calia, he cregut, que havia de tallar aquell esclat, aquella riuada de qualificatius constants, afalagadors, adreçats a tu, en les meves lletres. Perquè podien cansar-te i tot, fins molestar-te, deixar-te indiferent, d'interessar-te i avorrir-te. Ha estat aquest temps transcorregut, crec jo, molt reflexiu i enriquidor, almenys per a mi; Déu faci que per a tu també. Jo, he madurat. Anem cap als tres anys, des que parlarem per primera vegada, hi ha vincles entre nosaltres i, quelcom ha passat entre tu i jo. S'ha generat una comunicació, la més entranyable i profunda, jo considero, que hi pot haver entre dos sers. No la total, ja que la física no s'ha esdevingut ni al nivell més baix, ha estat nul·la, es pot dir. I no, tu saps molt bé, perquè jo no volgués, perquè quant a mi, ja estaríem casats de faria temps. Jo no crec, amb el temps transcorregut, amb el molt que hem

parlat, que sigui per culpa de la Clara, ni pel record del teu estimat marit. Dius que no vols sentir-te empenyuda, pressionada, acorralada per mi; demanes que et deixi reflexionar sobre el nostre, que necessites més temps, perquè, aquest, tot ho cura... i que esperi, que no m'impacienti. Pensa, Remei, que el temps també mata, minut passat, minut mort.

Et pots passar molt temps de la teva vida, potsser massa, reflexionant i quan ho vegis tot ben clar, quan decideixis donar el sí, potsser t'adonaràs llavors, que com qui diu, ja no val la pena, ja no cal, no té sentit l'unir-nos. Remei, només es viu una vegada, i el temps passa, mai no es para i mai més no torna. Viure de records no és el pitjor, però amiga, viure de records, de bons records, d'estimats records, no és viure realment, viure plenament. No podem ni devem pretextar, donar motius, causes, justificants, que només amaguen por a tot canvi, a renunciar a un modus de vida acomodaticí. Oblida't del que pugui dir la gent si estàs un xic enamorada de mi; com jo sí que n'estic realment de tu, i decideix-te d'una vegada.

Et saluda el teu fidel i pacient amic que t'estima. Pep".

– Pep, potsser sí que em vaig equivocar, però és que els homes i les dones en som tant de diferents!

Sanitat

Xerrades a Agramunt

Organitzades per l'Institut Català de la Dona es celebraran durant el proper mes de març, de 4 a 6 de la tarda i a l'Ajuntament, un cicle de xerrades impartides per infermeres de l'ABS d'Agramunt.

Els temes es centraran en nocions bàsiques sobre el Càncer, la Menopausa, la Higiene, les Malalties cròniques i degeneratives, la Planificació familiar, la Vellelesa..., amb el calendari següent:

Dia 7: **Institut Català de la Salut**, per *Mª Carme Mata*.

Dia 7: **Drogues**, per *Cristina Sabaté*.

Dia 14: **Higiene i coneixement del cos**, per *Mercè Vall*.

Dia 14: **Plàning i M.T.S.**

Dia 21: **Maternitat**, aquestes dos a càrrec d'una *llevadora* que encara s'ha de confirmar.

Dia 21: **Menopausa**, per *Carme Novell*.

Dia 23: **Prevenció càncer**, per *Carme Esteban*.

Dia 23: **Vellelesa**, per *Àngels Bastús*.

Dia 30: **Higiene alimentària i càries**, per *Núria Areny*.

Aquesta activitat és una més de les encaminades a donar a conèixer els professionals que treballen a l'ABS d'Agramunt a la població, fer educació sanitària a més de fomentar la participació en les activitats que es duen a terme pels sanitaris.

Això té un preu

234 ptes.

*Cada vegada que algun gos deixa caure
la irresponsabilitat del seu amo,
a tu i a tots ens costa 234 pessetes.*

Cal que els amos dels gossos tinguin cura
de netejar allò que aquests embruten.

**Perquè el respecte
i la higiene
no tenen preu.**

*Estem treballant per
aconseguir L'Urgell net*

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

CURS DE FORMACIÓ PER A DONES

AGRAMUNT

1 de març - 30 de març de 1994

PROGRAMA:

- EDUCACIÓ SANITÀRIA

Què és l'I.C.S.?. Higiene i coneixement del cos. Higiene alimentària. Càries dental. Drogues. Maternitat. Planificació familiar. M.T.S. Prevenció de càncer genital femení i de mama. Menopausa. Vellesa.

- FORMACIÓ CULTURAL

Quatre paràmetres per a una llengua viva. Llengua i Cultura. La llengua avui. L'Onze de Setembre. La industrialització. Catalunya segle XX.

- FORMACIÓ JURÍDICA

El matrimoni. Nul·litat, separació, divorci. Defensa dels menors. El Dret Penal i la dona. El Dret Penal i la problemàtica familiar. Dret laboral.

- FORMACIÓ PERSONAL

La infància: evolució i educació. L'adolescència: evolució i educació. La participació dels pares en el centre escolar. Relació entre el món educatiu i el món productiu. Productes de neteja. Drets dels consumidors.

ORGANITZA:

Comissió Interdepartamental per a la Igualtat d'Oportunitats per a les Dones

COL-LABORA:

Consell Comarcal de l'Urgell
Ajuntament d'Agramunt

HORARI:

Dilluns, dimarts i dimecres
de 16 h a 18 h.

LLOC:

Ajuntament d'Agramunt;
Plaça de l'Església, s/n.

INSCRIPCIONS:

Ajuntament d'Agramunt.

SOL·LICITUD D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms _____ Edat _____ Lloc de naixement _____

Adreça _____ Població _____ Telèfon _____

Estat civil _____ Nombre de fills _____ Edat dels fills _____

Estudis realitzats _____ Professió _____

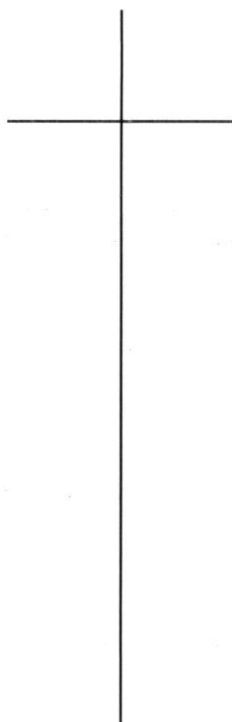
Empresa on treballa _____ Temps que porta en atur _____

Llengua que utilitza normalment: CATALÀ CASTELLÀ

CATALÀ: entén llegeix parla escriu

CASTELLÀ: entén llegeix parla escriu

**CURS
GRATUÏT**

*Va viure una vida d'amor,
dedicada a tots els que l'envoltaren.*

Francesc Lecha i Lasheras

ha mort cristianament a Tàrrega
el dia 30 del corrent,
als 73 anys d'edat.

AL CEL SIA

La família i tots els qui l'heu conegut i estimat, us agraeix la vostra
pregària i les mostres de condolença rebudes.

Agramunt, gener de 1994

CARME IGLESIAS i SANS

SETÈ ANIVERSARI

Si roses... millor misses i pregàries

C.I.

ESCOLA DE FUTBOL "GERARD GATELL"

TERCERA REGIONAL

El partit que havia de disputar el nostre equip al Principat d'Andorra va quedar suspès degut a les fortes nevades produïdes dies enrera. L'estat del camp era pèssim i difícil per a la pràctica del futbol. La Federació d'acord amb ambdós equips decidí aplaçar el partit fins al 13 de febrer.

L'any 1994 començà amb una petita ensopagada a casa i davant l'afició enfront el Vilanovenc. L'equip no va poder resoldre favorablement l'encontre i deixà escapar un punt, que de ben segur farà falta de cara a final de temporada. Durant gairebé els noranta minuts el resultat era d'un a zero i va ser a escassos minuts de la conclusió del partit quan el Vilanovenc empatà.

L'E.F. Gerard Gatell es va traslladar a la localitat de Torà. Aquest cop el conjunt de la nostra vila estava molt motivat, perquè jugava contra un dels caps de la taula classificatòria. Va ser un partit molt igualat i d'un brillant joc, amb alternatives per part dels dos equips; aquesta igualtat es reflectia a la mitja part quan el marcador encara no s'havia alterat. Només en començar la segona meitat i degut a una falta xafant l'àrea, el Torà marcà l'únic gol del partit, en el qual el porter París no pogué fer-hi res. A partir d'aquest moment fou quan l'equip de casa nostra va adelantar les seves línies i llavors el domini fou clarament agramuntí; tenint un gran ventall d'ocasions. L'actuació de l'àrbitre fou nefasta. Des de bon principi ja perdé els papers acabant-ho de rematar amb la incompreensible expulsió del nostre defensa Manel Guixé amb només una targeta groga. Els jugadors van treure el coratge i les poques forces que els restaven posant entre les cordes l'equip de Torà. Finalment no es va poder empatar.

Resultats:

09-01-94	Andorra -- G. Gatell -- (aplaçat)
16-01-94	G. Gatell 1 – Vilanovenc 1
23-01-94	Torà 1 – G. Gatell 0

CADETS

Els joves que formen l'equip cadet, en el seu desplaçament a Bellpuig, no van jugar al 100% de les seves possibilitats d'un bon principi; tot i ser un partit important ja que els dos equips estan situats a la part alta de la classificació. El Bellpuig va agafar en fred al nostre equip i això es demostra en el 5-2 que es reflectia a la segona part. En l'últim quart d'hora i després d'alguns canvis tàctics i agafant verticalitat en el joc es va aconseguir un punt positiu.

El partit jugat a casa enfront el Sant Ramon, es va guanyar fàcilment, tot i que l'equip visitant s'adelantà en el marcador.

Resultats:

22-01-94	Bellpuig 5 – G. Gatell 5
29-01-94	G. Gatell 3 – Sant Ramon 1

INFANTILS

Tot i la il·lusió que van posar, els nois de 12 i 13 anys no van poder fer res davant el Garrigues, el qual disposa de joves provinents de tota la comarca de les Garrigues.

L'encontre jugat davant l'equip de Pardinyes es va resoldre favorablement per l'equip local.

El compromís enfront el Balaguer va ser perdut per un contundent 10 a 0. La realitat d'aquestes derrotes és que molts equips forts disposen d'una gran quantitat de jugadors els quals tots ells estan triats.

Resultats:

16-01-94	G. Gatell 1 – Garrigues 7
23-01-94	G. Gatell 2 – Pardinyes 0
29-01-94	Balaguer 10 – G. Gatell 0

ALEVINS

La mainada de l'escola no va tenir massa sort pel que fa a resultats, però hi posen molta il·lusió i ganes. De continuar amb aquest ritme en el futur els resultats milloraran molt positivament. El que s'intenta aconseguir amb aquesta quitxalla és qui hi hagi companyerisme, que s'ho passin bé i que disfrutin jugant a futbol, i ara per ara el resultat és el de menys.

Resultats:

16-1-94	Alguaire 5 – G. Gatell 1
23-1-94	Pardinyes 4 – G. Gatell 0
30-1-94	G. Gatell 0 – Balaguer 4

Albert i Sisco

CLUB BILLAR AGRAMUNT

CAMPIONAT SOCIAL "Modalitat Lliure"

1ª Categoria

Classificació Final: 1) Laureà Giménez 12 punts. 2) Ignasi Aragon 12 punts. 3) Joan Llorba 10 punts. 4) Joan Barrios 8 punts. 5) Francesc X. Noró P. 8 punts. 6) Josep A. Castro 4 punts. 7) Antoni Gilabert 2 punts. 8) Josep M. Cuñat 0 punts.

2ª Categoria

Classificació Final: 1) Ramon Coscollola 14 punts. 2) Albert Cuñat 12 punts. 3) Jean M. Rovenne 10 punts. 4) Joan Viladomat 8 punts. 5) Jesús Martin 6 punts. 6) Jaume Marquilles 4 punts. 7) Deudat Pont 2 punts. 8) Carles Siles 0 punts.

MOBLES ESCOLÀ

AL SERVEI D'AGRAMUNT I LA RIBERA

MOBLES ESCOLÀ

Avgda. M. Jolonch, 28 i Plaça de la Muralla

Telèfon 39 07 85

AGRAMUNT - URGELL

3ª Categoria

Classificació Final: 1) Nico Verdejo 10 punts. 2) Josep M. Canosa 8 punts. 3) Miquel Noguera 6 punts. 4) Ramon Vilalta 6 punts. 5) Rossend Badia 4 punts. 6) Miquel Huguet 4 punts. 7) Sergi Armengol 2 punts.

4ª Categoria

Classificació Final: 1) Francesc X. Noró C. 12 punts. 2) Josep M. Ribó 8 punts. 3) Jordi Figuera 8 punts. 4) Miquel Palomino 6 punts. 5) Pasqual Castellà 4 punts. 6) Manuel Erenca 4 punts. 7) Joan Pampalona 0 punts.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "LLIURE" 5ª Cat. Semifinals

Local: Agramunt

Classificació Final: 1) Sebastià Macias (Sant Boi) 6 punts. 2) Francesc Pallarés (Vilanova) 4 punts. 3) **Joan Barrios**

(Agramunt) 2 punts. 4) Ramon Ruiz (Granollers) 0 punts.

Local: Borges Blanques

Classificació Final: 1) Xavier Yeste (Sants) 6 punts. 2) Albert Colomer (Banyoles) 4 punts. 3) **Josep A. Castro** (Agramunt) 2 punts. 4) Albert Mas (Borges) 0 punts.

Xavier Yeste puja a 4ª categoria. Sebastià Macias i Albert Colomer es classifiquen per la Final.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES" 4ª Cat. Semifinals

Local: Agramunt

Classificació Final: 1) Josep Costa (Coral Colon) 6 punts. 2) Isidor Cardet (Bowling) 4 punts. 3) Eduard Ramírez (Banyoles) 2 punts. 4) **Ramon Coscollola** (Agramunt) 0 punts.

Josep Costa puja a 3ª categoria.

Isidor Cardet es classifica per la Final.

L.G.

Gent, fets, coses...

Els invasors actuals

NO us hi amoïneu que això no serà cap crònica de guerra. Es tracta dels invasors de cada dia i de cada casa: el paper, el plàstic i els residus industrials i urbans de tota mena. Entre tots tres estan aconseguint reduir cada cop més els espais nets del país, ja que el seu volum augmenta progressivament, i de forma asfixiant, en molts indrets. Tant és així, que el poder descobrir un raconet intacte del nostre territori ha esdevingut una tasca sinó irrealitzable, sí, almenys, àrdua i amb minses probabilitats d'èxit. És a dir, no hi ha cap paratge bonament accessible als humans que es conservi verge, que no pateixi, poc o molt, l'epidèmia.

Avui he pensat dedicar el present escrit exclusivament a un d'ells: el paper, ja que aquest sembla que és, dels tres, l'amic casolà més antic. Amb ell hem compartit la llar familiar generacions i més generacions des de fa un bon grapat d'anys. Durant bona part de la convivència ha estat, a més de l'amic inseparable, al qual en altres temps retíem tots els respectes endreçant-lo bé al seu caixonet corresponent, ha estat, deia, la solució efectiva

dels inconvenients relacionats amb l'empaquetatge de l'objecte més divers, reservant-lo, sovint, i dosificant-lo sempre a l'hora d'encendre l'estufa o el foc.

Tot això ha canviat. Ara el paper el tractem a puntades de peu. Tant és així, que sovint costa fer-lo fora de casa, i s'amuntega en els llocs més impensats. És que ens arriba sense parar en diverses formes d'impresos de revistes, catàlegs i d'empreses que ens ofereixen un ventall molt extens, i de vegades exagerat, de serveis.

Molts d'aquests fulls publicitaris que omplen les bústies, no solen arribar pas per correu normal (feina tindria), sinó que la majoria els reparteixen persones a sou pagades per les cases que promouen la publicitat. Els pobles relativament petits en sortim més ben parats d'aquesta mena de publicitat, ja que ací ens coneixem tots i, per tant, no cal escarrassar-se per entrar en forma de full imprès al pis del costat.

Envoltats amb tanta paperassa, de tant en tant, se'n troba algun que crida l'atenció i s'ha de guardar per llegir-lo amb més atenció un altre moment,

perquè, si més no, a primer cop d'ull hi endevinem algun atractiu especial que ens desvetlla les fibres de l'aparell il·lusori. I com que això passa sovint, al cap d'un temps quan intentem recuperar aquell paper que es va salvar perquè oferia alguna temptació, resulta que no el trobem; ha tingut l'astúcia d'amagar-se en el raconet més inèdit.

Per acabar-ho d'adobar, fa poc que ha aparegut el paper que s'anomena reciclat; un paper que, segons sembla, reuneix algunes bones condicions, essencialment d'estalvi, però que, amb la seva aparença de malalt (el color esgrogueït ho indica), té una excel·lent salut, tenint en compte la resistència del seu cos a l'hora de fer-lo a trossos per encabir-lo a la paperera. I, com acabo de dir, l'aspecte insà fa que hi hagi qui l'admet amb cert recel quan se'l troba embolicant productes alimentaris, suposo que pel sol fet d'haver-nos explicat el procés per obtenir-lo.

En la vida de vegades ocorren coses que desfan les teories més intocables. Així, no s'acaba d'entendre prou bé que algunes grans indústries papereres hagin patit fortes crisis, ja que, per altra banda, sembla que no és gens agosarat afirmar que ens ha tocat viure en l'era del paper.

A. PONSÀ

La caLa*Aj*Sera.

Turrones Vicens®

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

*Marbres
Vilalta*

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Partits polítics

Grup Municipal Popular

PLE EXTRAORDINARI DEL 24 DE GENER

AL PROJECTE DE LA PLAÇA DEL MERCAT, HEM DIT NO!

Ja hi estem acostumats!, si l'acta no diu el contrari foren les paraules del Sr. Alcalde, referint-se a l'actitud del nostre grup. Cal matisar, però, que això no vol menysprear l'obra d'en Guinovart, simplement creiem que de la nostra plaça del Mercat no n'hem de sentir cap mena de vergonya, es troba en un magnífic estat de conservació tot i els anys de la seva urbanització. No la considerem una obra prioritària per la vila, l'enderrocament total de la plaça del mercat el considerem innecessari i decebedor pels qui hi van dedicar el seus esforços en fer-la possible i ben feta. Res comparable amb l'última plaça executada pel Consistori de la legislatura anterior, al sector del Clos, enquitranada i sense més criteri que l'electoralista.

Un altre punt que hem de tenir en compte, són les conseqüències que comportarà la nova plaça: primer un retall molt important en la circulació del cor de la

vila, que probablement obligarà a sortir tot el trànsit rodat pel carrer Sabateria. Segon, si els criteris no canvien es perdran al voltant d'unes 20 places d'aparcaments, també molt important pel veïnat com pels comerços interns.

A part del projecte d'obres de la plaça del Mercat, vam recolzar set projectes pels agregats, per un valor superior als 41 milions.

L'adelantament de les obres del sector de les eres, previstes per l'any 1995, al 1994.

Expropiacions a favor de l'Ajuntament, per terrenys afectats per les obres de la carretera d'Artesa.

L'augment de béns a favor de l'Ajuntament en uns 60 milions.

I per finalitzar, l'aprovació del padró d'habitants amb un saldo positiu de 20 persones més.

Després d'un Ple Extraordinari com ha estat aquest, surts de Casa de la Vila amb el ple convenciment de que la crisi i el dèficit públic són coses que passen en un altre país.

ELS REGIDORS DEL PARTIT POPULAR

Grup Municipal Socialista

LA BASSA D'OLI

Amics,

Com que el propassat Ple es va celebrar dilluns 24 de gener, data inusual i a més a més va fer-se un Ple Extraordinari i no creient que els temes siguin de massa interès, volem fer-vos unes consideracions al marge de tot el tractat en l'esmentat Ple.

Avui volem fer una crítica als responsables del nostre Ajuntament (i queda clar que diem responsables i no citem a ningú en concret –ni de fora ni de dins– per no ferir cap susceptibilitat). Una crítica, repetim, per la indiscriminada forma de repartiment de diners que en el moment de comprar productes, serveis o qualsevol tipus de despesa es veu en la necessitat de fer el nostre Ajuntament.

Fa molt temps vàrem fer una pregunta i no ens ha estat contestada sobre el criteri emprat en la compra i subministrament de productes alimentaris per la Residència Geriàtrica.

No sabem si existeixen llistes de persones o establiments declarats "non grats", però si no és així i si tots són contribuents no entenem perquè no se'n veuen tots beneficiats per un igual.

Parlant de l'adjudicació d'obres menors, que segons contempla la llei són les úniques que poden adjudicar-se als constructors locals, sembla que només hi tenen accés alguns contractistes.

El poble es pregunta:

– És que la resta no treballa bé?

– No tenen interès per treballar per a l'Ajuntament?

Partits polítics

– Els que s'emporten sempre la feina estan tot l'any de rebaixes?

– O senzillament a la resta se'ls exclou per sistema?

Reclamant igualtat d'oportunitats per a tots, un sistema fiable i transparent que a través del corresponent projecte es comuniqui a tots els constructors i pel sistema de pliques (obertura de pressupostos en públic) l'adjudicació pugui fer-se amb les màximes garanties, el mínim cost i en benefici de tota la comunitat.

Darrerament ens ha causat sorpresa la iniciativa que va tenir l'Ajuntament (ens agradaria conèixer el nom de la persona responsable), d'alarmar amb un comunicat repartit a mà entre comerciants i industrials de la nostra comunitat, on se'ls invitava a regularitzar la seva situació cara al departament d'Indústria. Després de l'ensurt, preocupació i fins i tot algun viatge a Lleida, es va constatar que no era altra cosa que una mala interpretació d'un comunicat d'ordre intern a l'Ajuntament; en definitiva entre el departament d'Indústria i la base de dades municipal.

En un moment determinat (ja fa bastant temps), vàrem presentar una moció perquè es fessin gestions per tal de fer arribar el gas natural a la nostra població. Alguns es van molestar per la nostra moció i se'ns comunicà que aquesta possibilitat ja estava prevista. A hores d'ara encara no ha informat ni al Ple ni al poble en quin punt es troben les negociacions (si segueixen o estan mortes). És preocupant davant la importància i el progrés que suposa pels afortunats que podran gaudir-se d'aquesta energia qualificada com revolució energètica.

I ja per acabar, voldríem comentar-vos que malgrat es va discutir en el Ple i nosaltres vàrem donar un vot favorable, es va veure força clar que els retards soferts en les obres del 93 i la petició d'avançar-ne alguna de l'any 95 al 94 es motiva únicament i exclusivament a fins electoralistes i així durant els últims mesos de la legislatura podrem assistir a contínues inauguracions.

Siau, amics.

T'agradaria ésser protagonista d'un programa de ràdio?

Vine, apunta't a l'equip de **RÀDIO SIÓ** i viu tota l'emoció de la radiodifusió.

Ens cal la teua col·laboració.

Plaça Mercadal, 7
Telèfon 39 04 21

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1		Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12		Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56		Tel. 39 06 70
Motos BOVET		
Carrer Institut		Tel. 39 09 99
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4		Tel. 39 02 38
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4		Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ		
Guimerà, 3		Tel. 39 01 65
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26		Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça del Pou, 1		Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8		Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B		Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA		
Plaça de l'Om, 1		Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5		Tel. 39 07 14
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch		Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24		Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER		
Sió, 35		Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya		Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6		Tel. 39 06 38
Queviures R. SERA		
Sant Joan, 3		Tel. 39 01 85

L'Ajuntament informa

RECTIFICACIÓ ANUAL PADRÓ D'HABITANTS

En la sessió de l'Ajuntament Ple del mes de gener de 1994, s'acordà aprovar la rectificació del Padró Municipal d'Habitants a l'1 de gener de 1994, el qual presenta el següent resum numèric:

	DONES	HOMES	TOTAL
Població de Dret a 1-1-1993	2.422	2.440	4.862
Altes de l'1-1-93 a l'1-1-94	84	67	151
Baixes de l'1-1-93 a l'1-1-94	64	66	130
Població de dret a l'1-1-94	2.442	2.441	4.883

RECTIFICACIÓ ANUAL DE L'INVENTARI

S'acordà aprovar la rectificació de l'Inventari de Béns d'aquest Ajuntament referida al 31 de desembre de 1993, sense perjudici de les alteracions que s'hagin d'introduir en el mateix com a conseqüència dels treballs d'actualització i valoració que en l'actualitat s'estan portant a terme:

ALTES I BAIXES DE L'INVENTARI DE BÉNS I DRETS MUNICIPALS A 31 DE DESEMBRE DE 1993. RESUM PER EPÍGRAFS

EPÍGRAF 1r.: Béns i immobles
Altes (valor): 58.741.790 PTA.
Baixes id.: — PTA.
TOTAL: 58.741.790 PTA.

EPÍGRAF 5è: Vehicles
Altes (valor): 175.000 PTA.
Baixes id.: — PTA.
TOTAL: 175.000 PTA.

EPÍGRAF 7è: Mobles no compresos en apartats anteriors.
Altes (valor): 1.182.399 PTA.
Baixes id.: — PTA.
TOTAL: 1.182.399 PTA.

PROGRAMA ESPECÍFIC D'AJUT ECONÒMIC ALS MUNICIPIS AMB NUCLIS AGREGATS A INTEGRAR EN EL P.U.O.S.C. 1993-1994

S'aprovà els expedients de sol·licitud d'inclusió en el Programa Específic d'Ajut econòmic als municipis amb nuclis agregats a integrar en el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya, 1993-1994, corresponents a les obres i actuacions que es detallen a continuació, pel finançament de les quals aquest Ajuntament sol·licita les corresponents subvencions i es compromet a l'aportació dels fons necessaris, fixant, tanmateix, l'annualitat d'inclusió en cadascuna d'elles:

OBRA/ACTUACIÓ: Abastiment d'aigua potable a Montclar.
Exercici d'inclusió: 1994.
Distribució del finançament sol·licitat:

–aportació municipal: 2.556.211 PTA.
–subvenció sol·licitada: 23.005.898 PTA.
Total pressupost contracta: 25.562.109 PTA.

OBRA/ACTUACIÓ: Instal·lació d'enllumenat públic general a la localitat de la Donzell.

Exercici d'inclusió: 1993.
Distribució del finançament sol·licitat:
–aportació municipal: 2.536.550 PTA.
–subvenció sol·licitada: 2.536.550 PTA.
Total pressupost contracta 5.073.100 PTA.

OBRA/ACTUACIÓ: Modificació enllumenat públic de l'Agregat de les Puelles.

Exercici d'inclusió: 1993.
Distribució del finançament sol·licitat:
–aportació municipal: 1.070.332 PTA.
–subvenció sol·licitada: 1.070.331 PTA.
Total pressupost contracta: 2.140.663 PTA.

OBRA/ACTUACIÓ: Modificació enllumenat públic de l'Agregat de les Puelles.

Exercici d'inclusió: 1993.
Distribució del finançament sol·licitat:
–aportació municipal: 1.070.332 PTA.
–subvenció sol·licitada: 1.070.331 PTA.
Total pressupost contracta: 2.140.663 PTA.

OBRA/ACTUACIÓ: Fossa sèptica d'Almenara.

Exercici d'inclusió: 1994.
Distribució del finançament sol·licitat:
–aportació municipal: 789.287 PTA.
–subvenció sol·licitada: 789.287 PTA.
Total pressupost contracta: 1.578.574 PTA.

OBRA/ACTUACIÓ: Arranjament plaça Major Montclar.
Exercici d'inclusió: 1994.

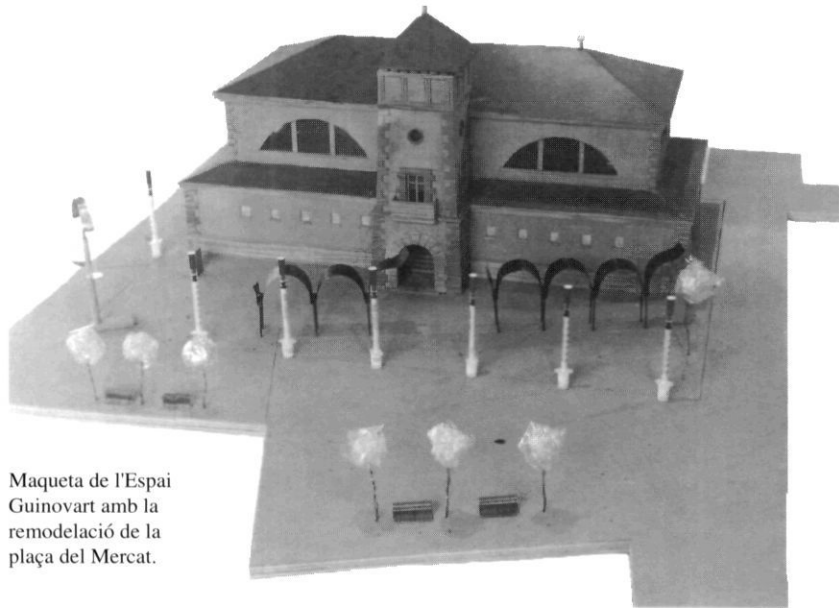
Distribució del finançament sol·licitat:
–aportació municipal: 578.024 PTA.
–subvenció sol·licitada: 589.023 PTA.
Total pressupost contracta: 1.156.047 PTA.

OBRA/ACTUACIÓ: Accessos a Almenara.

Exercici d'inclusió: 1994.
Distribució del finançament sol·licitat:
–aportació municipal: 2.784.147 PTA.
–subvenció sol·licitada: 2.784.146 PTA.
Total pressupost contracta: 5.568.293 PTA.

OBRA/ACTUACIÓ: Adquisició terrenys per a la construcció del Consultori Mèdic a Mafet.

Exercici d'inclusió: 1994.
Distribució del finançament sol·licitat:
–aportació municipal: 150.075 PTA.
–subvenció sol·licitada: 150.075 PTA.
Total pressupost contracta: 300.150 PTA.

Maqueta de l'Espai Guinovart amb la remodelació de la plaça del Mercat.

PROJECTE D'OBRES PLAÇA DEL MERCAT

S'aprovà inicialment el Projecte d'Obres d'Urbanització de la plaça del Mercat, redactat per l'arquitecte Sr. Antoni Traguany i Royo, amb un pressupost d'execució per contracta de 19.848.844 PTA. La inversió serà íntegrament a càrrec de la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

OBRES CARRETERA L-302, AGRAMUNT-ARTESA DE SEGRE: Indemnitzacions per expropiació.

Com a conseqüència de l'execució del Projecte de les obres d'acondiciament, eixample i millora del ferm de la carretera L-302 d'Agramunt a Artesa de Segre, es troben afectades diferents finques i atès el tràmit de l'avaluació, s'autoritza el mutu acord en l'expedient d'expropiació forçosa incoat pel departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya –Subdirecció General de Serveis i Règim Interior– i que afecta a diferents propietaris.

PLA ESPECÍFIC COMARCAL:

Sol·licitud inclusió anualitat 1994.

En data 3 de gener de 1994.

Del Consell Comarcal de l'Urgell, es notifica l'acord del Ple de l'Excma. Diputació de Lleida d'autorització, prèvia sol·licitud, per a la contractació d'obres del Pla específic dels anys 1994-1995, abans de la vigència del respectiu programa. Atès que l'Excma. Ajuntament d'Agramunt té inclòs en el Pla específic corresponent al quadrienni 1992-1995, programa de 1994, l'obra INFRASTRUCTURA DEL SECTOR DE LES ERES, amb un pressupost de contracta de

10.459.676 PTA i una subvenció atorgada per import de 3.528.874 PTA, es proposa sol·licitar a l'Excma. Diputació de Lleida l'avançament de la contractació de l'obra dita i incloure-la dins de l'exercici de 1994.

PERÍODE DE COBRAMENT DE TAXES I IMPOSTOS MUNICIPALS

Comissió de Govern de data 11-1-94.

S'acordà de fixar el període comprès entre els dies 1 de març de 1994 i el 30 d'abril de 1994 ambdós inclosos per a la cobrança de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, entrada de vehicles, (Guals) i rodatge i arrossegament corresponent a l'exercici econòmic de 1994, en període voluntari, fixant-se el període de constrenyiment amb recàrrec del 20 % a partir del dia 16 de maig

LLICÈNCIES D'OBRES:

Francesc-Xavier Torres i Farreny, arreglar les parets interiors del jardí de la casa. Ctra. de Cervera.

Teresa Sort i Rúbies, canviar la porta del magatzem i treure arena per la revisió del tanc de gas propà. C. de l'Aspi.

David Villalta i Farré, fer un paviment de 45 m² al cobert del pati i alçar la porta d'entrada 25 cm. C. de l'Ensenyament.

Josep Pla i Farré, arrebossar la façana del cobert. Les Puelles.

Josep Pla i Farré, canviar la teulada del cobert amb teules i bigues. Les Puelles.

Joan Boncompte i Romeu, arreglar la teulada del cobert de la casa. Les Puelles.

Joan Ribera i Guixé, soterrament d'una línia elèctrica. Camí les Masies.

Ramon Bernaus i Vila, pintar la façana de la casa. C. Ntra. Sra. de la Mercè.

Construccions J. Corrales S.L., connexió d'aigua provisional per obres. Plaça del Clos.

Pere Valls i Camarasa, enrajolar les golfes, arreglar cambra de rentar i cobrir la terrassa amb planxa de plàstic. Plaça Onze de Setembre.

Ramon Muixí i Calderó, connexió d'aigua potable. C. del Clos.

Joan Morente i Solà, connexió d'aigua per obres. C. de l'Aspi.

Pere Delgado i Conxita Espinal, connexió a la xarxa de clavegueres. C. dels Teixidors.

Joan Viladomat i Almarxa, pintar la façana de la casa. Urb. V. dels Socors.

Teresa Barbarà i Cots, arrebossar i pintar la façana de la casa. C. Castell.

Som a Riella

HISTÒRIES DE VORA LA FINESTRA

En Calamandó Quilet i Torrevacuna

per Guillem Viladot

Aquest que ara passa, Urc, és en Calamandó Quilet i Torrevacuna. De fet no és ell sinó el seu fantasma, és a dir, la memòria que d'ell en fa tothom que el va conèixer i que segons la incidència de la llum es pot veure com si fos de carn i ossos. La seva vida va ser més aviat insignificant. La seva mort, en canvi, constituí un succés bastant singular. Més que la mort va ser el funeral. Cal dir que en Calamandó no era un home creient i que sempre havia manifestat no voler ser enterrat per religió; però una cosa era el que deia en públic i una altra el seu comportament íntim. De fet, en Calamandó sempre havia estat una persona interessada per les religions en general, i no tant com un fet cultural com per tractar-se d'una manera de pensar i de sentir. Tothom, però, el considerava un home ateu. El dia que morí, ningú no va poder assabentar-se de l'hora de l'enterrament; aquest se celebrà, per tant, en el més absolut anonimat i soledat. El dia dels funerals, les coses van aconseguir un caire distint. El temple era ple de gent. La vídua no presidia el dol sinó que estava situada a la punta d'un banc bastant reculat. Al final de la cerimònia religiosa, en Calamandó es plantà davant la seva vídua. Aquesta s'aixecà i els dos s'abraçaren, mentre ell li comentava a cau d'orella: he vingut a rescatar-te. Deixaren d'abraçar-se i en Calamandó va venir on jo era i vam sortir tots dos de l'església. Un cop al carrer, en Calamandó es comportà com si res. M'explicà que això de morir-se ja li havia passat una colla de vegades i que la vídua

sempre era la mateixa. La gent creu, comentava, que aquestes coses només passen en la fantasia dels escriptors, però el que els escriptors fan es narrar allò que acostuma a passar a les persones. Caminàvem a poc a poc i vam fer cap en una mena de petit restaurant davant del qual s'aturaven tot de cotxes de línia. Amb un d'aquests autocars arribà la seva vídua. No n'hi féu cap cas, i es limità a justificar-se: ja ens saludarem en el proper funeral. L'únic que féu la seva vídua, va ser deixar al costat d'en Calamandó un cistell que contenia raïms amb uns grans de la mida d'un meló. Mentre jo me'n cruspia una colla, en Calamandó seguí caminant fins a la parada del tramvia. Allí s'enfilà dalt de tot d'un d'ells i va desaparèixer. Al cap d'un mes, vaig rebre una postal, escrita a Belianes, en la qual en Calamandó m'anunciava el proper enllaç matrimonial amb la seva vídua, i se'm convidava a la cerimònia i banquet, mentre ell ho aprofitava per fer un viatge de noces anticipat, durant el qual la seva vídua se sentia molt feliç. Per què poses aquesta cara, Urc? És que no m'entens? Sospites de mi o de l'existència d'en Calamandó? Potser sí que en Calamandó no ha existit mai i tot plegat és només un fantasma. I si tu i jo, Urc, també fóssim fantasmes? Podria ser que tot allò que percebim fos la simple imatge mental del que ens envolta; una idea i prou. Si fos així, potser entendries, Urc, les nombroses morts d'en Calamandó Quilet i Torrevacuna, i les seves repetides noces.